

31

காந்தீயம் சாக்குருவி தேச காரியத்தை ஏழைகளிடமிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும்

யந்திர வளர்ச்சியால் பாரத மக்களுக்கு வேலையில் லாமல் போய்விடுகிறது. உதாரணமாக, நெல்லுக் குத்தி அரிசி கொள்வதால் ஏழைப் பெண்மக்கட்கு வேலை கிடைக்கும்; நெல்லில் அரிசி எடுக்க வந்துவிட்டபின் அநேகருக்கு வேலையில்லாமல் போயிற்று. இந்த ஞாயமும் உதாரணமும் தக்ளி, ராட்டினம் இவற்றின் மூலம் நூற்ற நூலைக் கொண்டு கைத்தறியால் ஆடைசெய்து உடுத்த வேண்டும் என்று சொல்லும் கதர்க்கோஷ்டியார் சொல்வனவாகும்.

யந்திரம் என்பது மனிதனின் சிரமத்தை அகற்று வதற்கென்று அறிவுள்ள மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்டது. மனித சமூகம் இந்நாள் மட்டும் யந்திர உதவியை நாடாமல் ஒரு நிமிஷத்தையும் தாண்டவில்லை. மனிதனுக்கு நகம், பல் இருக்கையிலும் அவன் கத்தி முதலிய செய்ய முற்பட்டான். அது போலவே தனிமனிதன் கரும்பு பிழிந்து சாறெடுக்கையிலும் அதிகக் கரும்பை ஏககாலத்தில் பிழிய ஆலை செய்தான். எள்ளைக் கசக்கச் செக்கை உண்டு பண்ணினான். அதிக தான்யத்தையறைக்க யந்திரம் (எந்திரம்) கண்டறிந்தான். அதிக நீர் இறைக்க ஏற்றம் வேண்டியிருந்தது. இதே முறையில் நமது நாடு மாத்திரமின்றி உலகமே யந்திரத்தின் வழியாக முன்னேற்றம் அடைந்து வந்துள்ளது. நமது நாடு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னேயே நல்ல நிலையில் இருந்தது.

அது இயற்கை முறையில் தங்கு தடையின்றி அறிவு வளர்ச்சி அடைந்திருந்தால் இன்றைய நிலையில் நம்நாடு மிக உந்தத நிலையை அடைந்திருக்கும்; அறிவின் நேரான பயனாகிய யந்திர வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும். நமது தேசம் இடைக்காலத்தில் அறிவுப் புரட்சி பெற்றுவிட்டது. அதனால் அறிவுத் தடங்கலின் நேரான பயனாகவே யந்திர சாதனத்தை அது அடையவில்லை. இக்காரணத்தால் இன்றைய தவிப்பு நிலைமை ஏற்பட்டது. எத்துறையிலும் பிரதேசங்கள் இன்று நல்ல நிலையடைந்திருப்பதற்கு அவைகளின் எந்திர வளர்ச்சிதான் காரணம். அந்த யந்திர வளர்ச்சிக்கும் அவைகள் இயற்கை முறையில் தங்குதடையின்றி அறிவு வளர்ச்சியடைந்ததுதான் காரணம். அவ்வறிவு வளர்ந்து வந்ததற்கும் அங்கெல்லாம் அறிவுப் புரட்சி ஏற்படாததுதான் காரணம். அறிவுப் புரட்சி ஏற்படாததற்கு மதப்புரட்டும், சாதிப் புரட்டும் மிதமிஞ்சிய கடவுள் புரட்டும், மூட பழக்க வழக்கங்களும் அங்கு அதிகமில்லாததுதான் காரணம்.

இன்றைய நிலையில் எத்துறையிலும் பிற்போக்கடைந்துள்ள நம்நாடு, முன்னேறுவதற்குச் சுலபமான குறுக்கு வழி, யந்திர சாதனத்தை நாம் அடைவதே யாகும்.

நாம் இந்நாள் யந்திரம் யந்திரம் என்று கூச்சலிட வேண்டும். யந்திர வளர்ச்சிக்கு விரோதமான எக்கூச்சலையும் நாம் ஒங்கவிடலாகாது. இவ்வகையில் காந்தியமானது இந்நாட்டுக்குச் சாக்குருவி என்பதை ஆயிரம் முறை கூறு வேன்.

பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடிச் செய்ய வேண்டிய வேலையைச் சில மனிதர்களின் சகாயத்திலேயே ஆலை செய்து விடுகிறது. இதனால் மீதியுள்ளவர்க்கெல்லாம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் உண்டாகிறது. ஆகையால் அவர்கட்குத் தக்னியையும், ராட்டினத்தையும் கையிற்

கொடுங்கள் என்ற வார்த்தைகள் வற்றிக் கருகியதான் உள்ளத்தில்தான் உண்டாக முடியும். இதற்கு மாறாக, ஆலையில் வேலை கிடைத்தவர்போக மீதியாயுள்ள மக் கட்கு வேலை ஏற்படுத்திக் கொடுப்போம் என்று எவ ராவது சொல்லியிருந்தால் அவரை நான் வீரன் என்றே சொல்லுவேன். அறிவுடையார் என்றே சொல்லுவேன். இந்நாட்டுப் பொதுமக்களிடை அன்னை அன்புடையவர் என்றே சொல்லுவேன். அவர் ஏழ்மைக்கு விடுதலை கேட்பவர் என்றே கூறுவேன். முன்னேற்றத்தை நோக்கிச் சில படியேறி அங்குள்ள யந்திரத்தில் வேலை செய்யும் போது அதில் வேலை கிட்டாவிட்டால் அதிலிருந்து பல படி இறங்கித் தக்ளியைக் கையில் தூக்க மக்களைப் பணிப் பவர் எவ்வகையில் அன்புடையவர்?

ஆனால், துணி நெய்யும் ஆலையில் வேலை செய் பவன் நமது நாட்டுப் பஞ்சின் உபயோகத்தைத் தெரிந்து கொண்டான். அதில் வேலை கிட்டாத மற்றவர்கட்கு நமது நாட்டின் பிற பொருளின் பிரயோஜனத்தை ஏன் காட்ட முற்படலாகாது. இதில்லவா உண்டு ஏழைமக் கட்கு ஆதரவு? இத்துறையில் நுழைவதல்லவா சமத்வ புத்தி.

எல்லார்க்கும் அறிவு வேண்டும். எல்லார்க்கும் படிப்பு வேண்டும். எல்லார்க்கும் இன்பம் பொதுவாக வேண்டும் என்று நினைப்பவன் வேலையற்ற மக்கள் எதனால் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று உண்மைக் கார ணத்தைத் தேடவேண்டும். இதைத் தேடும் வகையில் பணக்காரர் தயவுக்கும் வர்ணாச்சிரமப் பித்துக்கும் பங்கம் ஏற்படுவது மெய்யாகும். இவைகளைக் குரங்குப் பிடியா கப் பிடித்துக் கொள்ளவும் வேண்டும்; வேலையற்றவர் களையும் கண்ணை யவிக்க வேண்டும் என்பது யோக்ய மாகாது. ஒரு நாடு ஏழைப் பொதுமக்கட்குக் காட்ட வேண்டிய சலுகையை இந்நாட்டு மக்கட்கு இந்நாடு காட்டியிருக்கிறதா? படிப்புண்டா? அறிவுண்டா? ஒருவ

ரோடு ஒருவர் அளவளாவ வழியுண்டா? இவைகட்கெல்லாம் வழி தேடப்பட்டதா?

கூடியவரைக்கும் அறிவு வளர்ச்சி முறையில் ஏற்பட்டு வந்த யந்திர வளர்ச்சியுடைய உந்தத உலகில் இன்றைக்கே ஆலை வேலையற்றவர்கள் கையில் தக்ளியைத் தூக்கிக் கொடுத்தால் இனி ஏற்படப்போகும் உந்தத காலத்தில் அவர்கட்குப் பாராங்கல்லைக் காட்டித் தலையை முட்டிக் கொள்ளச் சொல்ல உத்தேசமா? ஏழைகளிடம் பணக்காரர்களும், தலைவர்களும் உயர் ஜாதிக் கிறுக்கர்களும் காட்ட வேண்டிய தயவு அனைத்தும் காட்டியாய் விட்டதா? தயவால்தான் ஏழைகளிடம் தக்ளியைக் கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் கண்ணையும் மனத்தையும் பழி வாங்கித் தொலைத்துவிட்டுப் பணக்காரர்களையும், ஜாதிப் பைத்தியக்காரர்களையும் கூட்டிக் கொண்டு, கையோடு கங்கைப் புனலையும் இறந்த மாட்டின் தோலையும் எடுத்துக் கொண்டு சுயராச்சியம் கேட்கப் போக உத்தேசமா?

அண்ணே முழுதும் கோணல்! நாட்டுக்கு ஏற்றது செய்ய உத்தேசமானால் செய்வதை ஏழைகளிடமிருந்து ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். அதுதான் யோக்கியம். அதுதான் வஞ்சமற்ற செயல். வேலையற்றவர்கள் நமது நாட்டில் இருக்கவே முடியாது. இந்நாடு மிகப் பெரிது. அதிற்குப் பொருள்கள் மிக்க உண்டு. மக்களுக்கு அவைகளின் பயன் தெரியவில்லை. தெரியாதபடி ஆக்கியுள்ளார்கள். கல்வியில்லை. கல்வி பெற வசதியில்லை. வசதி தரவும் மனமில்லை. மனமில்லாமலே இருக்கும்படி சாத்திரம் சொல்கிறது. தன்னிலே தோன்றும் அறிவையும் தடுக்க மூடப் பழக்க வழக்கம் மிக்க உண்டு.

அந்த இருட்டுக் கிடங்கில் அடைத்து வைத்துள்ள மக்களைக் கொண்டுதான், அந்த பசிமிக்க சிங்கங்களைக் கொண்டுதான் தேச காரியத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்கிறேன். அதையும் இன்றைய உந்தத நிலையிலிருந்தே

ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்கிறேன். யந்திர வளர்ச்சியால் உந்தத நிலையிலிருக்கும் இவ்வுலகில் யந்திரத்திலிருந்தே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்கிறேன். தொழிலற்றவர், ஏழை மக்கள் என்பவர் ஆகிய பெரும்பான்மையான இருட்டுக் கிடங்கு மக்களையெல்லாம் ஒன்று சேர்ப்போம். இதில் முட்டுக்கட்டை போடும் வருணாசிரமப் பித்தர் முதலியவர்களையெல்லாம் காறியுமிழ்வோம். பணக்காரர்களையெல்லாம் புறம்போக்குவோம். கீழ் வருமாறு மக்களிடம் சொல்லுவோம்:—

பணக்காரர்களாலும், ஜாதிமதக் கடவுட் பைத்தியக் காரர்களாலும், புரோகிதர்களாலும், மடாதிபதி, சங்கராச் சாரிகளாலும், குல்லாய் போடப்பட்டுச் சாகப்போகும் தருணத்தில் இருக்கும் ஓ! ஏழைகளே, அறிவுக்குத் தடை ஏற்பட்டிருக்கும் பெரும்பான்மையோரே! உங்கள் காரியத்தை நீங்கள்தான் கவனிக்கப் பொறுப்பெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். யந்திரங்களைக் கொண்டு நடைபெறும் தொழிற்சாலைகளில் ஒன்று விடாமல் நுழைந்து பாருங்கள். வேலை யகப்பட்டவர் போகட்டும். வேலையில்லாத பெரும்பான்மையோர், கங்கை பெருக்கெடுத்ததுபோல் பணக்காரர்களை நெருங்குங்கள். நாட்டின் மூலப்பொருள்கள் தொழிலாளிகளையும் யந்திரங்களையும் எதிர்பார்த்துக் கிடப்பது உங்கள் மூளையில் ஏறவில்லையா என்று அவர்களைக் கேளுங்கள். உங்கள் பணத்தைக் கூட்டி நாட்டுக்கு அதன் மூலம் தொழிற்சாலைகள் உதவுமாறு செய்யலாகாதா என்று கேளுங்கள்.

மூலப்பொருள் இருக்கையிலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் உண்டாவதெனில் பணக்காரர்கள் அயோக்கியத்தனம் பண்ணுகிறார்கள் என்றுதானே அர்த்தம் என்று கேளுங்கள். தக்னி, ராட்டினம் இவைகள், பார்த்தவரைக்கும் பிரபுக்கள் தமாஷாவாகச் சுற்ற உதவுமேயன்றி ஏழை

கட்குப் பயனில்லை என்றும் அதனால் எங்கள் வறுமை நிலைநிறுத்தப்படுகிறது என்றும் சொல்லி அதை அவர்கள் தலையில் போடுங்கள்! நம் நாட்டு மக்களில் அநேகரை அயல்நாடுகட்கு அனுப்பி யந்திரம் சம்பந்தப் பட்ட அனைத்தையும் தெரிந்து வரும்படி செய்யச் சொல்லுங்கள். வேலைக்காரக் கூட்டம் சாரிசாரியாக வந்து விடுமே - பணக்காரர், வருணாசிரமக்காரர், குருக்கள்மார் இவர்களின் ஆர்ப்பாட்டம் ஒடுங்கி விடுமே என்று அவர்கள் நினைப்பது தெரிந்தால், உங்கள் எஜமானர்களாகிய வெள்ளைக்காரத் துரைகளோடு நீங்கள் சமத்வம் கேட்க நீங்கள் முயல்வது மாத்திரம் என்ன யோக்க்யதை என்று கேளுங்கள். அப்படிச் கேட்பது எங்களைத் தக்ளி சுற்றச் சொல்லவா என்று கேளுங்கள். தொழிலாளர்களை - ஏழை மக்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாத தேசம் இதுவரைக்கும் உருப்பட்டதை நீங்கள் அறிந்ததுண்டா என்று கேளுங்கள். பெரும்பான்மை மக்கள் ஏழைகளாயிருக்கையில் அவர்களை மறந்து காரியம் செய்த பிறர், அப்பெரும் பான்மையோரிடமிருந்து தப்பியதுண்டா என்று கேளுங்கள். எல்லாரும் ஒன்று என்ற கருத்துக்கு மாறுபடப் பேசுவது யோக்கியமா என்று கேளுங்கள். தொழில் துறையையும் கவனிக்காமல் நாட்டுக் கருப்பொருள்களை உபயோகிக்க வழியும் தேடாமல், படிப்பைக் கவனிக்காமல் ஏழைகள் பேரால் சுயராச்சியம் கேட்க ஜாதி சமய வெறிகளை சுயராஜ்யம் சுயராஜ்யம் என்று சொல்லும் காந்தீயத்தை - ஏழைகள் தக்ளி சுற்றுவதன் மூலம் அதே நிலையில் வீங்கி வெடிக்கட்டும் என்று சாதியைச் சமயத்தை முதலாளித் தன்மைமைக் காக்க முயலும் காந்தீயத்தை சாக்குருவி என்னாமல் வேறென்னவென்று சொல்லுவது என்று தைரியமாய்க் கேளுங்கள்!

இவ்விதமாகத் தொழிலாளரைக் கேட்கச் சொல்லுவதால் உண்டாகும் நிலையானது எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். கவலையுடையவர்களைத் தொழிற் படுத்துவதா? பணக்காரரைக் கையிற்

பிடித்துக் கொண்டு இன்னும் காந்தீயத்தின் பேரால் கொள்ளையடிக்க விடுவதா? இந்நாட்டில் அந்தோ - வேலையில்லை - பட்டினியே கிடக்கிறார்கள்—என்று மேலுக்குப் பேசுவதைப் பார்க்கிலும் அவர்களின் பசித்த உள்ளத்தையும், வேலை கேட்கும் தோளையும் நாட்டுக்கு அநுகூலப் படுத்துவதற்கான யந்திரங்களைக் குவித்துத் தொழிற்சாலைகளைக் குவித்து இதன் விருத்தியாகிய விஞ்ஞானம், ரசாயனம், விவசாயம் முதலியவற்றிலும் நாட்டை நன்னிலைக்குக் கொண்டு வருவதல்லவா விவேகம்.

மற்றொரு புதிய ஞாயம் சிலர் சொல்லக்கூடும். மூலப் பொருள் உண்டு. வேலையற்றவர்கள் உண்டு. ஏராளத் தொழிலாளர் உண்டு. இருந்தாலும் லண்டனுக்குப் போய் சுயராஜ்யம் வாங்கி வரும் வரைக்கும் தக்னியைச் சுற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். சுயராஜ்ய இந்தியாவில் ஏராள விஞ்ஞானம், யந்திர சாஸ்திரம், தொழிற்படிப்பு இவைகளை உண்டாக்கி, மூலப் பொருட்களையெல்லாம் நாட்டுக்குப் பயன்படுத்துவோம் என்றும் அப்போது ராமராஜ்யம் தானே வந்து விடும் என்றும் சிலர் சொல்ல வரலாம்.

பணக்காரரும் வைதிக வெறியரும் ஏழைத் தொழிலாளர்கட்கு மனம் வந்து தாமாகச் சமத்வம் கொடுத்த தென்பதும் — கொடுக்கக்கூடும் என்பதும் இதுவரையில்லை. இனியுமிருக்கப் போவதுமில்லை. அடிமை ராஜ்யமென்பது பணக்கார ஆளுகைதான். வைதீகர் ஆளுகைதான். பணக்காரர், வைதீகர் சுயராஜ்யம் பெற்று, அதைத் தாம் பார்த்து வழங்குவதை ஏழைகள் பெற்றுக் கொள்வதென்பது கூடாது.

பாட்டுக்காரன் பாட வேண்டும். ஏழைகள் பக்கவாத்யம், பின்பாட்டு, சபாஷ் கூச்சல் போட வேண்டும். பாட்டுக்காரன் பணம் பெற வேண்டும்; பிறகு மற்றவர்களுக்குத் தர வேண்டும்; அதுவரை பாட்டுப் பாடுவது

லிருந்து ஒதுங்கித் தக்ளி சுற்ற வேண்டும். பிறகு தக்ளியைப் போட்டுவிட உத்தரவு கேட்க வேண்டும். பிறகு பிச்சை கேட்க வேண்டும். இதுதான் காந்தியமோ? நல்ல வேளையில் முகூர்த்த காலத்தில் காந்தியம் ஒழியட்டும்.

I. J. புதுவை முரசு, பக்: 12-10

3-5-1931

தமிழுக்கு ஆபத்து

(கிண்டற்காரன்)

சென்னை ஹிந்தி வித்யாலயத்தில் எவரோ காந்தியின் தோழராம். அவர் பெயர் காகாகலெல்கார் என்பதாம். அவர் சொல்லுகிறார்:—

ஹிந்தி பாஷையே இந்தியாவின் தேசிய பாஷையாக இருக்க முடியும் என்கிறார். ஏன்? இந்தி, உமக்கும் காந்திக்கும் நடுவீட்டுக் காமாட்சியம்மன் விளக்காக இருக்கலாம். எங்களுக்கு வியர்க்கிறதோ?

இந்தி கற்றுக் கொள்ளச் சொல்வதாலேயே அந்தந்த மாகாண பாஷைகளைப் புறக்கணிக்க வேண்டும் என்று நாம் சொல்வதாகக் கொள்ளலாகாது என்கிறார்.

இந்தியாவின் ஆதிமொழியாகிய தமிழ்மொழியை அழிக்க வேண்டும் என்பது காந்தியடிகளின் கருத்து. வடநாட்டாருக்கு இயற்கையில் தென்னாட்டு நாகரீகத்தின் வேரையே கல்ல வேண்டும் என்பதற்கு அவர்கள் இன்று வரைக்கும் தமிழரை ராக்ஷசர்கள் என்று சொல்லி வருவதே ஓர் அத்தாக்ஷியாகும். சுயராஜ்யம் என்ற குப்பைக்குள்ளிருக்கும் ஆபாசச் சூழ்ச்சியில் இதுவும் ஒன்று என்றால் அது பிறகு தெரியும்.

தமிழ் முதலிய பாஷைகளில் இலக்கியம் அதிகமிருப்பது கண்டு சந்தோஷப்படுகிறோம் என்கிறார். அதிகமிருக்கும் காரணத்தாலேயேதான் அதை வேர் கல்ல உமக்கு எண்ணம்.

பல பாஷைகள் ஒரு பாஷைக்காரரிடம் இருப்பது தீமையல்ல என்கிறார். தமிழையே படிக்காதிருக்க வகை தேடப்பட்டிருக்கும் தமிழரிடம் ஆபாசக் களஞ்சியமான இந்தியொன்று வந்து சேருவது மகா கெடுதி.

இந்தி, மற்ற பாஷைகட்கு விரோதமாகப் புறப் பட்டிருக்கிறது என்போர் இந்திய தேசியத்துக்கும் ஒற்றுமைக்கும் விரோதியாவார் என்கிறார். உமது இந்திய தேசியமும், உமது ஒற்றுமைச் செயலும், அவற்றிற்கு நேர் மாறான பயனை விருத்தி செய்வன என்று சொல்லுபவர்க்கு இந்திப் பிரசாரம் முழுப் புரட்டு ஆகும்.

ஆங்கிலத்தால் நன்மை ஏற்படவில்லையென்று நான் சொல்ல வரவில்லை என்கிறார். நீங்கள் மகாத்மாவின் நண்பராயிற்றே. சொன்னால் என்ன? சும்மா சொல்லுங்க சாமி.

இங்கிலீஷ்மேல் நமக்குத் துவேஷமில்லை என்கிறார். யார் அப்படிச் சொன்னது? இப்போதே இங்கிலீஷ் அறிவால் காந்தியாரின் (தோழர் குருசாமி (பி.ஏ) சொல்வது போல்) அபின் பிரசாரத்தையும், மற்றும் வைதிகரின் தர்பார்களையும் பொதுமக்கள் ஆக்ஷேபிக்கிறார்கள். இங்கிலீஷ் பொதுப் பாஷை ஆக்கப்படுவதன் மூலம் அதிக பிரசாரம் செய்யப்பட்டால் ஏழை மக்களிடம் தக்ளியைத் தூக்கிக் கொடுப்பதை முழுதும் வெறுப்பார்கள் என்று தான் இங்கிலீஷ்மேல் கோபம். துவேஷமென்று யார் சொன்னது?

இங்கிலீஷ் பொது பாஷையாக்கச் சௌகரியப்பட்டாது என்கிறார். அது எப்படிச் சௌகரியப்படும்? துளசி தாஸ் ராமாயணத்தைக் காட்டி இந்தியைப் பரப்ப மாத்திரம் சௌகரியம் உண்டு. வருணாசிரமம் என்பதில்லாத இங்கிலீஷ் எப்படிப் பரப்ப முடியும்?

இங்கிலீஷிலேயே நமது கவனம் செல்லக் கூடாதே என்பதுதான் எனது கவலை என்கிறார். இங்கிலீஷைப்

பொது பாஷையாக்கினால் அதிலேயே நமது கவனம் சென்று விடும். சொந்த பாஷையைப் பறக்க விடக் கூடும் என்கிற யோக்கியமான யோசனை, இந்தியைப் பரப்பினாலும் மாகாண பாஷைகள் மறைந்துவிடும் என்பதில் இல்லாமல் போயிற்று ஐயாவுக்கு.

தென்னிந்தியாவிலுள்ள பிராம்மணர் பிராமணரல்லாதார் பேதம் வடநாட்டாரிடம் கலப்பதால்தான் நீங்கும். ஆதலால் வடநாட்டு இந்தியைக் கற்க வேண்டும் என்கிறார்.

தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதாரை ஏமாற்றப்பல சூழ்ச்சி செய்து வந்து செல்லாமையறிந்து வடநாட்டாரின் துணைகொண்டாவது குல்லாய் தைக்கலாம், என்று நினைப்பதும் இது விஷயத்தில் இராஜகோபாலாச்சாரி எடுக்கும் முயற்சியும் எமக்குத் தெரியும். உமது சங்கேதப் பசப்பு எமக்குத் தெரியும்.

ஹிந்தியை, இந்திய மக்கள் அனைவரும் ஆதரிக்க வேண்டும் என்கிறார். காசில்லாக் கஷ்டம் தமிழ்நாட்டில் அதிகம். இந்தச் சமயம் கைவேலையாயிருக்கிறது. இன்னொரு வீடு பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

காக்காலெல்காரருக்கு இரண்டு கேள்வி: தேசம் உருப்பட வேண்டுமென்பதில் உமக்குப் பூரணமான கவலையுண்டா? அல்லது வருணாசிரம தர்மம், புரோகிதம், மதப்புரட்டு, கடவுட் புரட்டு, முட்டாள் வழக்கம், முதலாளிக்காதரவு இவைகளில் கவலையுண்டா? முன்னதில் கவலையுண்டு என்றால் சுயமரியாதை இயக்கத்தால் உமது மூளையையெல்லாம் நன்றாய்க் கழுவிக்கொள்ள வேண்டும். இல்லையானால், நீங்கள் தொட்டதெல்லாம் துலங்காது. வைத்ததெல்லாம் வளராது. அவ்வளவுதான்.

புதுவை முரசு, 5-10-1931

கடவுள் சிருஷ்டியா?

கடவுள் சிருஷ்டிக்கிறார்; எல்லாவற்றையும் எல்லாம் எப்போதும் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றன. நண்பா! உன் வீட்டில் நேற்றுப் பிறந்த குழந்தையும் அவர்தான் சிருஷ்டித்தார். எவை உன் கண் காது முதலியவற்றிற்குப் புலனாகிவிட்டனவோ அவைகளின் பக்கத்தில் 'கடவுள் சிருஷ்டி' என்பதைக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு எழுதி விடலாம். ஆனால், நீ ஒரு விஷயத்தில் தவறிவிடாதே! ஒன்று தோன்றிய பின்புதான் அது கடவுள் சிருஷ்டி! தோன்றாத முன்பு அது தோன்றுதற்கு முன்னறி விப்பு, கடவுள் சிருஷ்டியில் இல்லை. தோற்றுவிக்கு முன் தெரிவிக்க வேண்டியது கடவுள் பொறுப்பாயிருந்தால், தோற்றுவிக்க காரணத்தைச் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பும் கடவுளுக்கு ஏற்படும். அதன் பிறகு கடவுள் ஏற்பாட்டின் குட்டே வெளிவந்துவிடக் கூடுமல்லவா?

உன் வீட்டிற் பிறந்த குழந்தை கடவுளால் சிருஷ்டிக் கப்பட்டதென்று மேலே சொன்னேனல்லவா? நீயும் ஆம் என்று நம்பினாய்? ஒரு பரீக்ஷகர் உன்னைக் கேட்ட கேள்வி கட்குப் பதில் எழுதிவிட்டு அதை மாத்திரம் நான் தான் எழுதினேன் என்று கட்டாயம் சொல். அப்படியில் லாவிட்டால் நாளைக்கு நீ எதிர்பார்க்கும் உத்தியோகம், சம்பாதனை முதலியவைகட்கு முட்டு ஏற்படும் அல்லவா? நீ எழுதியது உனக்கு நன்றாய்த் தெரியுமாதலானும் அதைக் கடவுள் எழுதினார் என்று சொல்லமாட்டாய்.

மெய்யாகவே உன் வீட்டில் பிரசவ அறையில் கடவுளால் ஒரு குழந்தை சிருஷ்டிக்கப்பட்டதல்லவா?

முதன் முதல் உன் வீட்டில் பிரசவ அறையில் உன் குழந்தையைக் கண்டாய். அதை உன் மனைவியின் அண்டையில் தான் பார்த்தாய். அப் பிள்ளையை ஈன்றவள் யார் என்பதை நீ யறிவாய். அவள் அதை ஈன்றெடுக்க உனது சம்பந்தம் இருந்தது என்பதையும் நன்றாய் அறிவாய்! ஆயினும், அக் குழந்தையை உண்டாக்கியவர் மாத்திரம் கடவுள் என்பதுதான் உன் நம்பிக்கை. சந்தோஷந்தான்! உன்னுடைய இந்த நம்பிக்கை எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் கிறுங்காதிருக்க வேண்டும். ஆனால் அதே பிரசவ அறையில் இன்னொரு நாள் தகவலில்லாமல் இன்னொரு பிள்ளையை நீ கண்டாயானால் அது மற்றொருவன் பெற்றதென்றும் வளர்க்க முடியாமையால் அவன் எந்தலையில் கட்ட நினைத்திருக்கிறான் என்றும், நான் இதைப் பெறவில்லை யென்றும் நீ சொல்லுவாய் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இது மாத்திரமா? கடவுள் என்பதாக ஒன்று வந்து உன் காதில் “அந்தப் பிள்ளை நமது சிருஷ்டி” ஆகையால், அதை நீ ஒப்புக் கொள் என்று சொன்னாலும், ‘முடியாது முடியாது; அது நான் பெற்றதல்ல. நான் பெற்றது எனக்கிருக்கிறது’ என்றுதான் சொல்லுவாய் என நம்புகிறேன். ஆனால் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நீ அப்படிச் சொல்லுவது சரியாக இருக்கலாம். ஏனென்றால் உன்னால் ஏற்பட்ட பிள்ளைக்கு உன் சொத்துச் சேர வேண்டியதும் உன் பிள்ளைக்காக நீ உழைப்பதில் நீ குஷால் அடைவதும் ஞாயம். ஆனால் ஒன்று! நீயும் உன் மனைவியும் உண்டாக்கிய உனது பிள்ளை, கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என்று நீ முன், நம்பிய தானது இவ்விடத்தில் ஆட்டங் கொடுக்கவில்லையா? ஆனால் உன் சொத்து ஸ்வாதீனம் ஆகிய நன்மையைப் பாதிக்காத முறையில் மேலோடு உன் பிள்ளையைக் கடவுள் சிருஷ்டி என்று நீ சொல்வதில் உனக்கு ஒன்றும் ஆகேற்பனையில்லை.

நீயும் உன் மனைவியும் உண்டாக்கிய பிள்ளையைக் கடவுள் உண்டாக்கியது என்று நீ தங்கு தடையின்றிக்

கூறுவதற்குப் பிரதான காரணம் மற்றொன்று உண்டு. நீ தந்த பிள்ளையை இன்னொருவன் தந்தான் என்று இன்னொரு மனிதனைக் குறிக்கும்போது உனக்குக் கோபம் பொங்குவதும் அதை நீ மறுக்க முற்படுவதும் ஞாயம்! ஆனால் கடவுள் தந்தார் இந்தப் பிள்ளையை—இன்னொருவன் தந்தான் என்று இன்னொரு மனிதனைக் குறிக்கும்போது உனக்குக் கோபம் பொங்குவதும், அதை நீ மறுக்க முற்படுவதும் ஞாயம்! ஆனால் கடவுள் தந்தார் இந்தப் பிள்ளையை என்று அறியாததான ஒரு கடவுளைப் பற்றிக் கூறுவதால் கோபமில்லை; நீ அதை மறுக்க முற்பட வேண்டுவதில்லை. ஏன்! கடவுள் என்பது க, ட, வு, ள் என்பது மாத்திரமே என்பது உனக்குத் தெரியும். ஒரே ஒரு கடைசி வார்த்தை! எதையும் படைத்த கடவுள், மக்களைப் படைத்த கடவுள், உன் பிள்ளையைப் படைத்த கடவுள் சொன்னாலும் சொல்லாவிட்டாலும் சகலத்தையும் சிருஷ்டித்துக் கொண்டேயிருக்கும் கடவுள் இருக்கிறாரல்லவா? அவர் நீயும் உனது மனைவியும் சம்பந்தமற்றிருக்கும் காலத்திற் கிடையில் உன் வீட்டுப் பிரசவ அறையில் ஒரு பிள்ளையைச் சிருஷ்டித்துப் போட்டு விடுவாரேயானால், அதே நேரத்தில் என்னைக் கூப்பிடு; அப்போதுதான் கடவுள் சிருஷ்டியா என்ற தொடர்மொழிக்கு அர்த்தம். கடவுள் மனிதரின் சிருஷ்டியா? மனிதர் கடவுளின் சிருஷ்டியா—என்ற இரண்டிலொன்றை நான் நிச்சயித்துவிட உத்தேசம்.

புதுவை முரசு, 16-11-1931

தண்டோட்டி போடலாமா

("கிறுக்கன்")

தமிழ்நாட்டு தாய்மார்களே! தமக்கைமார்களே!
தங்கைமார்களே! உங்கள் அனைவருக்கும் அடியேன்
வணக்கம் உரியதாகுக!

நங்கள் நான் கூறப்போவதைக் கவனமாகக் கேட்டு
உங்கள் விருப்பப்படியே செய்வீர்களாக! கேளுங்கள் தாய்
மார்களே! நம் தென்னிந்தியாவில் தமிழ் ஜில்லாக்களில்
எங்குப் பார்த்தாலும் காதுகளை வளர்த்து தண்டோட்டி,
சவுடி, பாம்படம் என்ற பெயர்களால் தங்க நகைகள்
செய்து காதுகளில் கொத்துக் கொத்தாகத் தொங்கவிட்டு
வருவது எல்லாரும் நன்கறிந்ததே. இந்தக் காது நகை
கள் எப்போது உண்டாயிற்று? என்ன காரணத்திற்காக
உண்டாக்கப்பட்டது? என்பனவற்றை ஆராய்ந்து பார்த்த
தில் ஒரு பெரிய இரகசியம் அதில் இருப்பதை நான்
கண்டு பிடித்தேன். பெண்ணினத்தை ஆணினம் நம்பாத
தாலேயே மேற்கண்ட நகைகள் உண்டாக்கப்பட்டன என
நான் உணர்கிறேன். பெண்கள் வீட்டை விட்டு ஓடிப்
போகாமலும், ஓடினால் ஓடவிடாமல் தடைசெய்வதற்காக
வும், எளிதில் பிடித்து விடுவதற்காகவுமே, மேற்கூறப்
பட்ட நகைகளை ஆண்கள் சிருஷ்டித்துப் பெண்களை
அடக்கி வைக்க எண்ணிச் செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்ப
தில் நான் முழு நம்பிக்கையை யுடையேனாக இருக்கிறேன்.
பெண்கள் தமக்கு இஷ்டப்பட்ட காதலர்களுடன் ஓடிப்
போகாதிருப்பதற்காகவே அப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்க

வேண்டும். ஓட முடியாது. ஓடினால் காதிலுள்ள நகைகள் ஆட்டம் போட்டுக் காதை அறுத்துவிடும்படி செய்யும். எனவே ஆணின் சந்தேகமும், குறுகிய புத்தியும், பயமும் ஒன்று கூடிப் பெண்களுக்குக் காதணிகளையும், தண்டை, சிலம்பு, மிஞ்சி முதலிய காலணிகளையும் உண்டாக்கியிருக்க வேண்டும் என நான் கூறுவதில் சந்தேகம் உண்டா? எனவே, சகோதரிகள் நான் கூறுவதை நன்கு பரிசீலனை செய்து தங்கள் சுயமரியாதையையும், சுதந்தரத்தையும் காத்துக் கொள்ள முன்வருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, விரிவாக காலங்களில் மாப்பிள்ளை, பெண்களுக்கு அதிக நகை போடுவதும், முக்கியமாக ஆண் பெண்களுக்கு மிஞ்சி போடுவதும் காரணமாகவிருக்கக்கூடும். மகிழ்ச்சியை தம் மகளைவிட்டு ஓடிப்போகாமலிருக்க விரும்பி, பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளைகளுக்கு மிஞ்சி போடுவதற்குள் என் நான் ஊகிக்கிறேன். கால் விரலில், கைத்தெளிவான குண்டுகளால் மிஞ்சி போட்டால், அது ஒருவிதமான விலங்கு. மாப்பிள்ளை ஓட மாட்டார் என்ற உத்தேசத்தின் பேரிலேயே அவ்வாறு முன்னிருந்த மூத்தணணர்கள் செய்திருக்கலாம். அதன் தத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ளாமல், பழக்கவழக்கம் என்ற உடம்புப் பிடியை இப்போதும் கைவிடாமல் பல விடங்களிலும் அனுஷ்டித்து வரலாம். தண்டை, கொலுசு, சிலம்பு முதலிய காலணிகளும் இதே கருத்தைக்கொண்டே பெண்களுக்குப் போட்டு வரக்கூடும் என்று நான் நினைக்க இடமிருக்கிறதன்றோ? எனவே எல்லாரும் நன்கு யோசித்து எனது பிரேரேபனையை அங்கீகரிப்பதற்கறி குறியாக இன்றுமுதல் நகைகள் அணியும் மானங்கெட்ட செயலை அகற்றுவிர்களாக. நகைகள் அணியப்படுவதன் தத்துவம் இஃதென்று என சில தத்துவ சாஸ்திரிகள் விளக்க முன்வரின், அவர்கள் கூற்றுக்கு ஆதாரமில்லை என்பதை இன்னும் விரிவாக நான் சொல்லத் தயாரா

கவே யிருக்கிறேன். தாய்மார்களே! தமக்கைமார்களே!
தங்கைமார்களே! விழியுங்கள்! எழுங்கள்! நீங்கள் ஆற்றி
வுடையவர்கள் என்பதை உணருங்கள். ஆம்! இதைவிட
இனி நான் வேறென்ன சொல்ல முடியும்?

புதுவை முரசு, 11-1-1932 முழக்கம்: 2 ஓச்சு-8

பக்கம்-6

*

“குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடுமிடத்தில்”

(கிறுக்கன்)

“குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடுமிடத்தில்” என்ற பழமொழியை நான் கண்டு பிடித்துச் சொல்லவில்லை; அல்லது எனது சுயமரியாதைத் தோழர்களும் சொன்னதல்ல. இதைக் கூறியவர்கள் காலஞ்சென்ற நமது மூதாதையர்களாவர். ஆகவே இதை ஆத்திகர்களும், வைதீகப் பெரிமீடர்களும், பழமையைப் போற்றும் அன்பர்களும் கவனிக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியமாகும்.

இந்தப் பழமொழியை ஆராய்வோம். குழந்தையும், தெய்வமும் கொண்டாடுகிறவர்களிடத்திலேயே நெருங்கும் என இந்தப் பழமொழி பகர்கிறது. அப்படியானால், குழந்தையையும், சாமியையும் கொண்டாடாமல் இருந்து விட்டால், அவை நம்மிடம் அணுகாதென மறைமுகமாகத் தெரிகிறதல்லவா? ஆம்! இஃது முற்றிலும் உண்மையாகும். இப்போது ஒரு குழந்தையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்! அந்தக் குழந்தையை அன்பாகப் பேசி இன்பமாக விளித்து “இப்படிவா தங்கம்! மிட்டாய் வாங்கித் தருகிறேன்; பொம்மை வாங்கித் தருகிறேன். ரயில் வண்டி வாங்கித் தருகிறேன். கோபால் கடைக்கு அழைத்துப் போகிறேன். மோட்டாரில் ஏறிப் போகலாம். ஓடிவா! என் தேனே! என் கண்மணியல்லவா நீ! எங்கே! இப்படி வருவாயாம்! உன்னை நான் தூக்கிக் கொண்டு கடைக்குப் போவேனாம்!...” என்பதைப் போன்ற

வார்த்தைகளைச் சதாகாலமும் குழந்தைகளிடம் பிரயோகித்து அவர்களைக் கொண்டாடினால், அந்தக் குழந்தைகள் பலாப்பழத்தில் ஈ ஒட்டிக் கொள்வது போலத் தம்மைக் கொண்டாடுகிறவர்களிடம் ஒட்டிக்கொள்கிறார்கள். இது அநுபவம். குழந்தைகளைக் கண்டால் 'சின்' என விழுந்து 'சீ, நாயே! என்கிட்ட வராதே! அடிப்பேன்! உதைப்பேன்! கடிப்பேன்!' எனப் பேசினால் அதைக் கேட்கும் குழந்தை எப்படிப்பட்ட ஆளாயிருந்தாலும் நெருங்கவே நெருங்காது. அப்படிக்கில்லாமல், குழந்தைகளிடம்பட்சமாகப் பேசாமல், சும்மாவிருக்கின்றவர்களிடத்திலும், அதாவது குழந்தையைக் கொண்டாடாமலும் அல்லது கவனிக்காமலும் சும்மாவிருந்தாலும் குழந்தைகள் நெருங்கா. கொண்டாடுகிறவர்களிடத்தில் மட்டுமே அவை அணுகுவது சகஜமாயிருக்கிறது. இதெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியாதென்று நினைத்து நான் சொல்ல வரவில்லை. ஒருவேளை தெரியாதவர்கள் ஒருவர் இருவர் இருக்கலாமோ என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் இவ்வளவு தூரம் சொல்ல வந்தேன். எல்லோரும் தெரிந்திருப்பவர்களாயிருந்தால் அது பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது போலாயிற்று. எப்படியெனில் நான் கூறுவது சரி அல்லது சரியல்ல என்பது பட்டப்பகல் போல் தெரிந்து கொள்வீர்களல்லவா? ஊம்! அதனால் தான் நான் கூறினேன்!

“குழந்தைகளும் எப்படியோ அப்படியே சாமிகளும்” என்றார் மண்டை பெருத்த பெரியார். மாரியாயி, காளியாயி, கருப்பண்ணசாமி, சனீஸ்வரன் முதலிய சாமிகள் தானாகட்டும்; வேறு எந்தப் பெரிய கடவுள்தானாகட்டும், அவர்களை ஒருவரும் கொண்டாடாமல் இருந்தால்—போற்றாமலிருந்தால்—மதிக்காமலிருந்தால் அவர்களும் ஒருவரையும் மதிக்கமாட்டார்கள். நெருங்கமாட்டார்கள் என்றே மேற்படி பழமொழி விளக்குகிறது. எடுத்துக்காட்டாக இந்து மதத்தை சேராத மற்ற மதங்களில் இருப்பவர்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் மாரியாத் தானையோ, காளியம்மாளையோ, மற்ற இந்துக் கடவு

ளர்களுையோ பழிப்பதுமில்லை; கொண்டாடுவதுமில்லை. அதேபோல் அந்த மதவாதிகளிடத்தில் மேற்படி சாமிகள் ஒட்டுவதில்லை. ஏன்? அவர்கள் தங்களைக் கொண்டாடாமல் இருப்பதால்தான்.

இதிலிருந்து நாம் அவசியமாகக் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் ஒன்றுண்டு. அதாவது இதர மதக்காரர்களைப் போல், இந்து மதக்காரர்களும், மேற்படி தெய்வங்களைக் கொண்டாடாமல் விட்டு விட்டால் மேற்படி கடவுளர்களும் அணுகாமல் விலகிவிடுவார்கள் என்பது சூரியனைப் போல் தெரிகிறது அல்லவா? ஏன் இந்து மதக்காரர்களும் அப்படி நடக்கக் கூடாது? அப்படி நடந்து கொள்வதனால் நன்மைதான் ஏற்படுகிறதே அன்றித் தீமை விளையாது? மேற்படி கடவுளர்களால் இதுவரை யாருக்கு என்ன நன்மை உண்டாகிவிட்டது? நன்மைக்குப் பதில் தீமைதான் உண்டாகியிருக்கிறது என நான் கூறக் கூடும்.

எந்தக் கடவுள் மீதும் எளியேன் நம்பிக்கையற்றவன் என்பதை நண்பர்கள் அறிந்திராவிடின் அதற்கு நான் ஜவாப்தாரியாக முடியாது. ஒரு கடவுள் மீதும் உறுதி கொள்ளாத நான் “சாமிகளைக் கொண்டாடாமலிருந்தால் அவர்களும் நெருங்கமாட்டார்கள்” எனக் கூறியதைப்பற்றி ஐயுற வேண்டாம். உண்மை என்னவென்றால் சாமிகள் மீது நம்பிக்கையுடையவர்களுக்காகவே கூற வந்தேனேயன்றி, என் போன்ற நாத்திகர்களுக்குக் கூறவில்லை என்பதை மனத்தில் பதித்துக் கொள்வீர்களாக!

சாமிகளைக் கொண்டாடாமல் விட்டுவிட்டால் அதே நன்மைகள் உண்டாகும். முதலாவது, கண் திறக்கப்பட்டு விடுவார்கள். இரண்டாவது, பொருள் செலவு மீதியாகும். மூன்றாவது, நேரம் மீதியாகும். நான்காவது பிற மதக்காரர்களால் ‘காபீர்’, அஞ்ஞானி, மூடர் எனக் கேலி செய்யப்படுவதிலிருந்து விடுபடலாம்.

இவை மட்டுமா! கடவுளர்களைக் காட்டிலும் மனிதரே பலவிதங்களில் உயரியவர் என்பதை அறியும் பாக்கியத்தை யடையலாம். உண்மையா பொய்யா என்பதை அறியச் செயலில் காட்டிப்பாருங்கள்!

புதுவை முரசு, 22-2-1932

*

இனி என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

ஒரு குடும்பத்தின் லாப நஷ்டத்தில் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும், அந்தக் குடும்பத்தினரின் மனோபாவமே தேசகாரியத்தில் பொறுப்பேற்க வேண்டிய தேசமக்களுக்கும் தேவை. குடும்பத்தினர்க்குத் தங்கள் குடும்ப நிலையில் எவ்வளவு விவேகந் தேவையோ, தேசநிலையில் தேசமக்கட்கு அத்தனை விவேகம் வேண்டும். ஒற்றுமையற்ற குடும்பம் ஒருமிக்கக் கெடும் என்றபடி குடும்ப நன்மைக்குக் குடும்பத்தினரின் ஒற்றுமை எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு ஒற்றுமை தேச நன்மையின் பொருட்டுத் தேசமக்களுக்கு இருத்தல் வேண்டும். குடும்பத் தலைவனாலேயோ மற்றவர்களாலேயோ பேதப்படுத்தப்பட்ட குடும்பமானது முன்னேற்றமடையாமல் இடர்ப்படுவது போலவே பேதபுத்தியுள்ள தேச மக்களால் தேசமுன்னேற்றத் தடைப்படும் என்பதோடு மிகுதியும் இடர்ப்பட்டே தீரும்.

இன்றைய நிலையில் நம் தேசமக்கள்பால் தேசம் தங்களுடையது; தேச நன்மை தீமையில் தமக்குப் பங்குண்டு என்ற மனோபாவமானது சுடர்விட்டு எழுகின்றதா? இவ்விஷயத்திற்கு அடிப்படையாக இருக்கவேண்டிய கல்வி தேடப்பட்டிருக்கிறதா? தேசமக்களுக்கும் தேசத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தா சம்பந்தங்களில் விவேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? தேசமக்களின் ஒற்றுமை எந்த நிலையில் உள்ளது? எத்தனை பேதங்கள்! வாழ்க்கை முறையில் எவ்வளவு கோணல்கள்! இவைகளைச் சிந்திக்கும் அறிஞர்கண்ணீர் விட்டுக் கதறாமல் இருக்க முடியுமா?

பொறுப்பு, விவேகம், ஒற்றுமை முதலியவைகளை யுடைய குடும்பத்தினர்முன், குடும்பத்தைச் சேராத பிறன் தலையிட முடியாதது போலத்தான் ஒப்பு, உடற் பிறப்பு, விடுதலை முதலிய குண ஆவேசமுடைய தேசத் தில் பிறன் தலையிட முடியாது. அத்தகைய குடும்பத்தில் தலையிட்ட பிறன் தாக்குப் பிடிக்க முடியாதது போலத் தான் ஒற்றுமையும் சமத்வமாத்ரி குணங்களின் ஆவேசமும் உள்ள தேசத்தில் தலையிட்ட பிறனும் தாக்குப் பிடிக்க முடியாது.

உணவைவிடக் கல்வி ப்ரதானம் என்று நினைத்துச் செய்கையில் காட்டிவரும் இன்றைய உலகில் பொதுக் கல்வியைப் பற்றிக் கவலை கொண்டதுமில்லை. சுயராஜ்யம் என்ற கூச்சல் 35 கோடி மக்களின் காதிலும் அர்த்த மற்ற முறையில் குருட்டுப் பாடமாகப் புகுத்த முயலும் ஒரு சிலரின் அபார சக்தியைக் கல்வியின் தேவைக்கு எப் போதாவது எங்காவது இந்நாட்டில் உபயோகிக்கப்பட்டதா என்ற விஷயத்தை உற்று நோக்கினால் மனம் திடுக்கிடு கிறது. ஓய் தலைவனே! நீ உன் சட்டைச் சாக்கிலிருந்து தரத்தக்க சமூகச் சீர்திருத்தத்தை இப்படிப் போடு என்று ஓர் திருத்தத்தை வேண்டுகின்ற ஏழைச்சகோதரன் கேட் டால் அந்தத் தலைவன் இன்னொரு பலசாலியைப் பொறுத்த பிரச்சனையைத் தீர்த்துக் கொண்டு அதன் பிறகு ஆகட்டும் என்று கூறுகிறான். பலசாலிப் பிரச்சனையானது மேற்படி தலைவனும் மேற்படி ஏழைச் சகோதரனும் ஒன்றுபடுவதன் மூலமே தீரக்கூடும் என்பதை அவன் சிந்திக்க மறுக்கிறான். குடும்பத் தலைவன் தன் உறவினர் களின் நெஞ்சை மிதித்தபடி குடும்ப விரோதியை உற வினர் சகிதம் எதிர்ப்பதென்பதுதான் எப்படி முடியும் என்று தோன்றவில்லை.

சுயமரியாதை இயக்கம் சொல்வதென்ன? தேச விடு தலை ஒன்றே மற்றெல்லாவற்றிலும் ப்ரதானம் என்கிறது. அத்தேச விடுதலைக்கு இன்றியமையாததான ஒற்றுமை பிர தானம் என்கிறது. ஒற்றுமையே பிரதானம் என்று சொல்ல

தோடல்லாமல் ஒற்றுமையைத் தடைப்படுத்தும் எவைகளையும், தேச விடுதலைக்காகத் தகர்த்துப் போடுவோம் என்று கூறுகிறது. சுயமரியாதை இயக்கம் கூறுவது இதுவானால், அதைக் குறை கூறுகிறவர்கள் எதை ஆதாரமாகக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பது யோசிக்க வேண்டிய விஷயம். சுயநலத்தை ஆதாரமாகக் கொள்வதன்றி வேறொன்றுமிருக்க முடியாது என்பது கண்கூடு.

இந்தியாவில் தனி ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனோடு குணம் செயல்களால் ஒன்றுபட்டிருக்க முடியாத வகையில் மூடப் பழக்க வழக்கங்கள், சாதிப் பூசல்கள், மதக் கூச்சல்கள், கடவுள் கிறுக்குகள் உள்ளன என்பது மறுக்க முடியாத விஷயம். எடுத்ததற்கெல்லாம் கடவுள் பெயரை இழுப்பதும், மதத்திற்காகவே மக்கள் என்ற குறுகிய எண்ணமும், மனிதரில் தீண்டத்தகாத மனிதன் உண்டு என்ற இருட்டும் மூன்று வயதில் தாலியிழந்தால் முடிவு வரைக்கும் உயிர்ப்பிணமாயிருக்க என்பது போன்ற அநியாயங்களும் தொலைய வேண்டும் என்ற விஷயம் ஆதிமுதல் பெரியார்களால் பேசப்பட்டே வந்தன. சுயமரியாதைக்காரர்கள் அவைகள் செயற்படும்படி பிரசாரம் செய்கிறார்கள். இப்பிரசாரமானது இன்றைய இந்திய மக்களுக்கு மிக இன்றியமையாதது என்பது அவர்கள் சுயமரியாதைக் கொள்கையில் குதூகலத்தோடு பாய்ந்து விதை ஆதரிப்பதிலிருந்தேயும் தெரிந்துவிட்டது.

இந்தியாவில் அநுதாபமுடைய பிறநாட்டாரும், பொதுவாக மக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு வழிகோலும் பேரறிஞரும் உலக முன்னேற்றத்திற்கு இந்தியப் பெருங்குடி மக்களின் முன்னேற்றம் அவசியமென்று நம்பும் அநேக நிபுணர்களும், இந்நாட்டில் லக்ஷக்கணக்கான பெரியாரும் இந்தியாவைப் பற்றிய “பூர்வாங்கமான குறைபாடுகள்” இன்னின்னவை என்று குறித்துள்ளார்கள். அவற்றோடு சுயமரியாதைக்காரர் சொல்லுவதையும் ஒத்திட்டுப் பார்த்தால் இம்மியும் மாறுபடவில்லை என்பதும் ஒரு தலை.

ஏதோ காங்கிரஸ் என்பதன் பேரால், சுயராஜ்யம் என்னும் குறிநோக்கி மக்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அதற்கிடையில் ஏற்பட்ட தொல்லைகளை அறிந்தாய்விட்டது. தொல்லை அடையும் சமயத்தில் இயல்பாக அந்தத் தொல்லைகட்குக் காரணம் என்ன என்று தேடப்படும். அவ்வாறே கூர்ந்து கவனித்தவகையில் சுயமரியாதைக்காரர் கூறும் தேசக் குறைபாடுகளே காரணம் என்பதும் புலனாயிற்று. தேசமக்கள் இதுமுதல் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் சேர்ந்து தேச விடுதலை பெற என்ன தடை?

புதுவை முரசு, 22-2-1932 முழக்கம்: 2 ஓச்சு: 14

பக்கம்-16, 17

சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சுதந்திரம்

வாழ்வு என்பது உயிர் வாழ்தல். அது பிறப்பு இறப்பு இரண்டின் இடையில் உள்ளது. வாழ்வின் பயன் என்பது இன்ப வாழ்வு வாழ்தல். இதன் மற்றொரு முனை துன்ப வாழ்வு. உயிர்கள் இயல்பாக விரும்புவது இன்ப வாழ்க்கையே. துன்ப வாழ்க்கையே உயிர்களுக்கு எட்டிக்காய்.

“இன்ப வாழ்வையடைய வழி எது?”

இது உலக மக்களின் பெரும்பான்மையோரின் கேள்வி. சமத்வம், சகோதரத்துவம், சுதந்திரம் ததும்பும் உள்ளம் வேண்டும். அதன் பிறகு வெற்றி. அதன் பிறகு இன்ப வாழ்வு.

இன்னொரு முனை நமக்குத் தெரிந்ததுதான். பேதம்—விரோதம்—பந்தம் இவை உள்ளத்தில் இடம் பெற்ற நிமிஷத்தில் எட்டிக்காய் வாழ்வு வந்து சேரும். அரசு, அன்றி ஓர் ஏழைக்குடி; இருவரும் மனிதர். மக்களின் சந்தர்ப்ப பேதத்தால் ஏற்படும் நிலையை நீக்கிப்போட்டு அனைவரும் மக்கள் என்று கொள்ளும் தன்மை ஒப்ப வேண்டும். சமத்வம் — ஒப்பு இரண்டிற்கும் ஒரே அர்த்தம்.

உலகம் ஒரு தாய், உலக இன்பம் தாயின் திரு முலைப்பால். பாலுண்ணத் தாவும் மக்களின் மாறுபடாத மனோபாவம் — உடன்பிறப்பு எனப்படும். சகோதரத்வதும் — உடற்பிறப்பு இரண்டுக்கும் ஒரே அர்த்தம்.

உலகம் பொது. உலக இன்பம் பொது. மக்கள் தமக்குரிய இன்பத்தை அடைய தடங்களின்றி விடுபட்ட தன்மை விடுதலை - சுதந்திரம்.

ஒப்பு - உடற்பிறப்பு - விடுதலை! நினைத்துப் பாருங்கள்—இந்நிலை யடைந்த மக்கள் இன்ப வாழ்க்கையின் எல்லை காண்பவர். ஒரு தன்மை வாய்ந்த மக்கள்பால் உயர்வு தாழ்வு பாராட்டுவது மாறு, மாறு என்பது பேதம். “தனக்குண்டு பிறருக்கில்லை” இது பகை - பகை-விரோதம். மனிதன் மனிதனுக்குக் கட்டுப்படல் கட்டு; கட்டு-பந்தம்.

மாறு - பகை-கட்டு இவைகளில் அகப்பட்ட மக்களின் நிலை துன்ப வாழ்வு. அது சாக்காட்டின் ஒட்டு. மக்களுக்கு ஏழ்மை ஒரு சந்தர்ப்பம். செம்மை ஒரு சந்தர்ப்பம். எழுச்சி ஒரு சந்தர்ப்பம். சோர்வு மற்றொரு சந்தர்ப்பம். அறிவு மலர்ச்சி, அறிவு மழுக்கும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பங்கள்!

மக்களின் ஏழ்மை செம்மையாதல் உண்டு. சோர்வுற்ற உள்ளம் எழுச்சியடைதல் உண்டு. மழுங்கிய அறிவு ஒளிபெறுவதுண்டு.

“பண்டைப் பிராஞ்சு தேசம்” - அவள் தன் முக்காலே மூன்று வீசம் பங்கு மக்களைக் கட்டிக்கொண்டுகண்ணீர் விட்டு அழுது கொண்டிருந்தாள். பிரபுக்கள், அரசர் செல்வாக்குடையவர்கள், எதேச்சாதிகாரிகள், ஏழை மக்கள் மேல் ஆழ உட்கார்ந்து கொண்டனர். பேதம்-விரோதம்-பந்தம் தலைவிரித்தாடின. சமூகம் செத்துப் போக விட்டாலும் சாக்காட்டுக்கு ஒரு நூல் இடைவெளி தான் பாக்கி.

“செத்துத்தான் போவதா?” சாவதற்குமுன் அவர்கள் தமக்குள் இக் கேள்வியைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். பேதம் - விரோதம் இவைகளை விலக்கி ஒன்றுபடுவதா? இதற்குப் பிரெஞ்சு மக்கள் எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்

டனர். கட்டை விலக்க எழுவதா? உடனே 'ஆம்' என்றனர். ஏழை மக்கள் அனைவரும், அதிகாரச் செருக்குடையவர்களுக்கு ஓர் இறுதிக் கடிதம் தயாரித்தனர். இதை அவர்களின் புழுங்கிய உள்ளம் கொண்டு போயிற்று. ஏழைகளின் இவ்வெண்ணத்தை அதிகாரங் கொண்டவர்கள் கவனிக்கவே யில்லை.

“எமக்குள் பேதம் தீர்ந்தது! ஒப்புடையவர்களாய் விட்டோம். விரோதம் தீர்ந்தது. நாங்கள் அனைவரும் சகோதரர். விடுதலையடைந்தோம். இதற்குக் குறுக்கில் படுக்கும் கிறுக்கர்களே திருந்துங்கள்! உம்மைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்.

எழுச்சியுற்ற உள்ளம் இந்த நிலைக்கு ஏறியது—இந்த பெந்ந்த நிலையை ஆளுர்.....பிராஞ்சு மக்கள் இன்ப வாழ்வில் குதித்தனர். மக்களின் உள்ளம் - சமத்வநிலை—சகோதரத்வநிலை—சுதந்திர நிலையடைய வேண்டும். வெற்றி கிடைக்கும். இன்ப வாழ்வடையலாம்.

பிராஞ்சு தேசத்து மக்கள் தங்கள் விழி பிதுங்கும் நேரம்—ஏதுமற்ற மண்ணாகப் போகும் நேரம்! அதிகாரக் கிறுக்குகள் தலையில் ஏறி அழுத்தும் நேரம்! இப்படிப்பட்ட நிலையிலா அவர்கள் சமத்துவ, சுதந்திர, சகோதரத்துவ நிலையை அடைந்தனர்? நம்ப முடியுமா?

ஆம். அந்த அந்தஸ்தே—இம்மூன்றும் முளைத்துச் செழிப்புற ஏற்றது. அந்த நிலைமையில்தான் இம்மூன்று பிராஞ்சியர் உள்ளத்தில் முரசொலித்தன. அதனால்தான் வெற்றி; அதனால்தான் இன்பம். வேறு பேச்சில்லை. நீயும் உன் உள்ளத்தும், வெளியிலும் பேதத்தை ஒழி, சமத்வத்தை ஆக்கு, விரோதத்தை அகற்று. சகோதரத்துவத்தைக் கொள்! பந்தத்தை நீக்கு! விடுதலை கொள். இம் மூன்று நிலையும் நீ கையை நீட்டி பெறத்தக்க பொருள் என்கூட நினைத்திருக்கக் கூடும். மக்கள் உள்ளம் இம் மூன்று வகையான நல்ல நிலையை அடைந்தால் இன்பம் அடைவார்கள் என்பதைப்

பிராஞ்சியர் பழஞ் சரித்திரம் நன்றாக விளக்கிக் காட்டுகிறது.

மேலும் அவர்கள் இன்று நமக்கு அனுபவ பூர்வமாகச் சொல்லுகிறார்கள். “நாம் எல்லோரும் சமம்—சகோதரர்; நம்மில் ஒருவருடைய உரிமையை மற்றொருவர் மறுப்பதில்லை” இந்தக் கோட்பாட்டின்படி அவர்கள் நடக்கிறார்கள். அவர்களின் சந்தர்ப்ப பேதத்தை எடுத்துக் கொண்டு அது அவர்களின் கோட்பாட்டின்படி குற்றம் என்று சொல்ல வரலாம்; ஆனால் சமூகத் திட்டமே அங்கு ஆட்சி முறை.

பிராஞ்சு நாடு — நண்புமுறையில் தன்னையண்டிய ஏனைய சமூகத்துக்கும் — “இந்த மூன்றையும் உங்கள் நெஞ்சில் ஏற்றுங்கள்; அனைவரும் சமம்; அனைவரும் சகோதரர்; நீங்கள் உரிமையுடையவர்கள்; வாழ்ந்து போங்கள்” என்றுதான் சொல்லுகிறது.

இதை — உலகம் தொடங்காத முன்னமே வாழத் தெரிந்து கொண்டதாகச் சொல்லிக் கொள்ளும் பிராஞ்சிந்திய சமூகத்துக்கும் சொன்னது — சொல்லி வருகிறது.

“நாயைப் போல் கடித்துக் கொள்கிறார்கள்” இந்த வரியில் முதலெழுத்தைச் சொல்லுமுன் கோபித்துக் கொள்ளும் பிராஞ்சிந்தியர்கள் இன்னும் உருப்பட்டபாடில்லை. செம்மை வாழ்வு எங்கிருந்துண்டாகும்?

பிராஞ்சு குடியாட்சியில் — பிராஞ்சிந்தியக் குடிகள் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். தலைநாடு அங்கும் இந்தியா இங்குமாக இருக்கின்றன எனினும், நல்ல எண்ணத்தோடு பிராஞ்சு மக்கள் சகோதர இந்தியர்களே; நீங்கள் எங்களைப் போலவே ஒன்றுகூடி ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் திட்டங்களே உங்கள் ஆட்சி முறையின் சட்டங்கள் - சட்டங்களாகட்டும்” என்றனர். பிராஞ்சு குடியரசு வாழ்க! பிராஞ்சியருக்குப் பிராஞ்சு குடியரசு காட்டத்தக்க தயை அனைத்தும் காட்டியிருக்கிறது. பிராஞ்சிந்தியர் அதைத் தக்கபடி

வரவேற்க முடியவில்லை. ஏன்? அவர்களிடம் அளவு கடந்த பேதங்கள்! அளவு கடந்த விரோதங்கள்! அளவு கடந்த பந்தங்கள்!

கண் விழிக்க முடியாத அவஸ்தையில் அடிமை நிலையில் சலுகையுமற்றிருந்த பண்டைப் பிராஞ்சியர்க்கு — இன்ப வாழ்வையளித்த சுதந்திரம் சமத்வம் சகோதரத்வங்கள் ஓர் வல்லரசின் தையுடைய — சலுகையுடைய — இந்தியர்களுக்கும் பயன்தராத நிலையில் இருக்கின்றன. பேதங்கள் விரோதங்கள் பந்தங்கள் இவ்விந்தியர் நெஞ்சில் ஆழ வேருன்றிக் கிடக்கின்றன.

ஆதலின் பிராஞ்சிந்தியர் நெஞ்சில் அந்தச் சமத்வாதி முக்கொள்கைகளும் தாராளமாக இடம் பெற வேண்டும். அவற்றிற்கு நேர்மாறான பேத விரோத பந்தங்கள் அகல வேண்டும்.

பிராஞ்சிந்தியர்களே! மற்றும் இந்தியர்களே! உலகு தொடங்கிய நாள் முதல் இன்றுவரைக்கும் — உருவமோ — அருவமோ, உருவமோ உண்மையோ இன்மையோ அன்றிச் சட்ட வடிவமோ இன்னபடியென்று சதகோடியில் ஒரு பகுதியேனும் — ஓரிடத்தும், ஒருவனாலும் கண்டறிந்தில்லாததைக் கடவுள் என்று சொல்லி — இதில் இரண்டு இலக்கியம் ஆகேஷப சபாதானம் கிளப்பி — பாரமார்த்திகப் பேரால் பிள்ளைகள் பெணடுகள் உறவினர் தேசத்தோரின் நிலையையும் கவனிக்காமல் நெஞ்சை உழலவிட்டு — மற்றும் அக் கடவுளுக்கு — ஆயிரம் திருநாமம் சூட்டி அதற்குக் கல்யாண குண கணங்கள் கற்பித்து இந்நாள் மட்டும் தகவலில்லாத பொருளுக்கும் — கோடிக்கணக்கான பொருளை செலவிட்டுக் கோயில் கட்டிப் பார்த்துச் செய்ததுபோல் உருவச் சிலைகள் உண்டாக்கி — அதற்கும் உனக்கும் தரகர்களை நியமித்துத் தரகர் மூலம் படையலிட்டுத் தரகுக் கூலியுடன் சொத்தைப் பறிகொடுத்த உடல் — உயிர்களையும் அதற்கே தத்தம் என்று சொல்லிச் சொந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் கருத்தின்றிக் கிடக்கிறீர்கள். அதுவன்றி—

அந்தக் கடவுள் நேரில் வந்து வேதம் எழுதியதாகவும்—
பிறகு அவரே பல படியாய் அவதாரம் செய்து வேதாந்
தம் உபநிஷத்துக்கள் — இதிகாசம் - புராணம் எழுதியதாக
வும் சொல்லுகிறீர்கள்.

மேலும் அக்கடவுள் மக்களுக்கு ஏற்பாடு செய்த இத்
தொல்லைகள் போதாவென்று பலபல மதங்களை ஏற்
படுத்தினதாகவும் நினைக்கிறீர்கள். இதனால் மக்களின்
அறிவு விருத்திக்குப் பாடுபட வேண்டிய பண்டிதர்கள்
உம்மிடம் மிகுந்த பொருளையும் பறித்துக் கொண்டு
மேலும் மேலும் இத்தகைய கடவுள் பேரால் நூல் எழுதும்
நிலையை உண்டாக்குகின்றீர்கள். நீங்கள் மாத்திரமின்றி
ஆரியருடன் கலப்பற்று வாழ்ந்து வந்த பச்சைத் தமிழர்
காலம் சிறிது போக மற்றையதான—இத்தனை நீண்டகால
மாய் நாட்டில் பிறந்து இறந்த உங்கள் மூதாதையர்களும்,
இவ்வாறே நம்பி நம்பிச் சமூகத்தை ஏற்றமற்ற நிலைக்
குக் கொண்டு வந்தனர். நீங்கள் இந்நாளில் கண்ணுக்கெதி
ரில் உம் பழக்க வழக்கத்தின் பயனைக் கண்டு உணர்ந்தும்
அதை நீக்க வேண்டும் என்பாருக்கு உமது மூதாதைகள்
அவ்வாறு நடந்து வந்ததால் சுகமாயிருந்ததாகவும்
சொல்லி விடுகின்றீர். லௌகீகம் ஒழுங்குபடாத உங்களைச்
செல்லரித்த துரும்புகள்போல் நீங்கள் ஆக்கி வருவதை
உணராமல் வேத சம்பந்தமான வைதிகம் பேரால் இரவு
பகலாய் மெலிந்து போகின்றீர்.

தேச மக்கள் சம்பந்தமான பொதுப்பணியில் சிறிதும்
கவனம் செலுத்தும் விசால புத்தியை அடைய உமக்குச்
சிறிதும் அவகாசம் இல்லாத நிலையை நீங்களே உண்
டாக்கிக் கொள்கின்றீர்கள். மேலும் இங்கு கூறிய கட
வுள் விசயங்களே—இனிக் கூறப் போகும் பேதம், விரோதம்,
கட்டு என்ற துன்ப வாழ்வை நிலைப்படுத்திக்கொண்டு—
அதிலிருந்து உம்மை விடுபடாதபடி செய்துவருகின்றீர்கள்.

மதம் என்ற பொய் விசயத்தால் இறுகக் கட்டுப்
பட்டிருக்கிறீர்கள். அதனால் சமூக விரோதம் உண்டாக்கு

கின்றீர்கள் பேதம் வளர்க்கின்றீர்கள். சாதியென்னும் பொய் விஷயத்தால் கட்டுப்பட்டிருக்கின்றீர்கள். அதனால் விரோதப்படுகின்றீர்கள்; பேதப்படுகின்றீர்கள்.

மனித சமூகத்தில் சேராத மனிதர் என்று சிலரைக் கண் மூடித்தனமாய்ச் சொல்லுகின்றீர்கள். மனிதரே தொடத்தகாத மனிதர் உண்டென்று அறிவற்ற விதமாய்ப் பேசுகின்றீர்கள்.

பார்ப்பனன் உயர்வு என்கிறீர்கள். கூத்திரியன் இரண்டாம் எண் என்கிறீர்கள். வைசியன் அதன் அண்டைப்படி என்கிறீர்கள். சூத்திரன் கடைசி என்கிறீர்கள். பஞ்சமன் என்கிறீர்கள். இன்றைக்கு மாத்திரமின்றி இவைகளை உண்டாக்கியதாகச் சொல்லும் பிரமா ஒருவன் இருந்தால் அவன் காலத்திலேயே இவை சுத்தப் பொய் என்பதைச் சிந்திக்க மறுக்கின்றீர்கள்.

இந்த நிலையில் சுதந்திரம் சமத்வம் சகோதரத்துவம் இவைகள் உமது இதயத்தில் இடம் பெறுவதெப்படி? அந்தோ பேதங்கள்! விரோதங்கள்! பந்தங்கள்! நீங்கள் பிராஞ்சியர் சலுகையும் பெற்ற—இந்தியர்களையோ—ஏனை இந்தியர்களையோ உம் எதிர்முனைக்கு—இன்ப வாழ்வுக்கு — அனுப்புவிர்களா? நீங்கள் வீழ்க!

சமத்வ சகோதரத்வ சுதந்திரம் வாழ்க!

குடியரசு வாழ்க!

புதுவை முரசு, மார்ச்சு, 1932

மனிதரா? சாமியாரா?

(கிண்டற்காரன்)

இதென்னையா! இந்த மனிதர் மகாயுத்த காலத்தில் பிராஞ்சு தேசத்தில் என்னோடு பட்டாளத்தில் சேவித்தார். என்னைப்போல்தான் உடை உடுத்திருந்தார்! என்னைப் போல்தான் சுருட்டுக் குடித்தார். என்னைப்போல் துப்பாக்கி சுமந்தார்! என்னைப்போல் எஜமான் ஹால்த்லா என்றால் லடாக்கென்று உஷார் அடைந்தார்.

இதென்னையா! என்னைப் போல்தான் என்னுடன் யுத்தம் முடிந்ததும் பிரஞ்சிந்தியாவுக்கு வந்தார்! என்னைப் போல்தான் பிரஞ்சு இந்தியா எலக்ஷன் என்று கேள்விப்பட்டதும் ஒரு கட்சியை ஆதரித்தார்! என்னைப் போல்தான் இந்த கட்சிதான் ஜெயிக்க வேண்டும் என்று கச்சை கட்டினார்! என்னைப் போல்தான் தம்மை முதல் லீஸ்டு என்று பகட்டிக் கொண்டார்! (முதல் லீஸ்டு என்பது வெள்ளைக்காரருக்கும், வெள்ளைக்காரர் சட்டத்தை அனுசரிப்பதாய் பதிவு செய்து கொண்டவர்க்கும் ஒரு தொகுதியும், மற்ற இந்தியர்க்கு மற்றொரு தொகுதியும் பிரஞ்சு இந்தியாவில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேற்படி சிறுபான்மையோர்க்கும் இந்தியராகிய மிகப் பெரும்பான்மையோருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் பிரதிநிதி ஸ்தானங்கள் மட்டில் சரிபாதிதான். இதனால் வெள்ளைக்காரர் லீஸ்டுக்குப் பிராஞ்சு இந்தியாவில் மதிப்பு அதிகம்.) என்னைப்போல் ஒரு கட்சிக்குத்தான் தமது வாக்குச் சீட்டைப் போட்டார்! என்னைப் போலத்தான் வாக்குச் சீட்டையடைந்த கட்சிக்காரர்களால் லாபம் அடைந்தார்!

இதென்னையா, பெரிய நூதனமாக இருக்கிறது! பிறகு திடீரென்று இவரைக் கோயிலில் பார்த்தேன்! அப்போது இவர் சாமியாராகிவிட்டார்! பாபத்தைப் போக்குகிறவர் ஆகிவிட்டார்! மோகஸ்த்திற்கு மக்களை அனுப்புபவராகிவிட்டார்! தேவத்திரவியத்தைச் சட்டைச் சாக்கில் வைத்திருப்பவராகிவிட்டார்! கடவுளின் பிரதிநிதியாகிவிட்டார்! குஞ்சுகளையெல்லாம் கோழியானது தனது இறைக்குள் வைத்துக் காப்பதுபோல் மக்களையெல்லாம் நலம் அடையும்படி கண்ணுங்கருத்துமாய்க் காப்பாற்றப்பவராகி விட்டார்! மனிதன் செத்துப்போன பின் அவர்களை இங்கிருந்தபடி நல்ல லோகத்தில் போய்ச் சேரும்படி விசையை முடுக்கிவிடுகிறவராகி விட்டார்!

இதென்னையா! என்னைப் போலிருந்தவர் திடீரென்று சாமியாகி மனிதர் செய்ய முடியாத வேலைகள் எல்லாம் செய்கிறாரே என்று நினைத்து அவருக்கு எதிரிற் போய் நின்று ச்லீட் மிஸ்டர் என்றால் நீ ஓர் அஞ்ஞானியா என்கிறார்! பின்னென்ன சொல்வது என்று கேட்டால் தமிழில் சாமி என்றும் இங்கிலீஷில் பாதர் என்றும் பிரஞ்சில் “பேர்” என்றும் சொல்லச் சொல்கிறார். சாமி! ஏன் பாடுபட்டுப் பணம் சேர்க்கிறீர்கள் என்றால் உங்களை நல்வழிப்படுத்த என்கிறார். கோவிலுக்கு எதிரில் பந்தி பந்தியாக உட்கார்ந்து வருவார் போவாரை முகம் தூக்கிக் கெஞ்சும் ஏழைகட்குப் பணம் கொடுத்துக் காப்பாற்றலாகாதா என்றால் அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொள்ளட்டும் என்கிறார். நாட்டில் ஏழ்மையும் நோயும் அதிகரிக்கிறதே என்றால் நானென்ன செய்கிறது என்கிறார்! பணக்காரர் சிலர் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் வீட்டில் இறந்து போனால் பிணத்தை மந்திரிக்க 100 ரூபாய் முள்ளங்கிப் பத்தைபோல் வந்துவிடும் என்கிறார். படித்த பிள்ளைகள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்களே - உங்கள் தெய்வ வல்லமையால் வேலை ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கலாகாதா என்றால் முடியாது என்கிறார். நம்மை அறிந்த பிள்ளைகள் பெரிய பெரிய

உத்தியயோகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்றால் அப்படியானால் நமக்குச் சால்கால் பண்ணச் சொல்கிறார். தேச விஷயத்தைச் சிறிது சீர்ப்பண்ணலாகாதா என்றால் முடியாது என்கிறார். தேசம் சீர்பட்டுப் போனால் நமக்கு நல்லதுதானே என்றால் நமக்கு வருமானமும் செல்வாக்கும் குறையாமல் இருந்தால் நல்லது என்கிறார்.

சில இடத்தில் சில வெள்ளைக்காரரால் மக்கள் அநீதியடைகிறார்கள் என்றால் கறுப்பர்களுக்கு அத்தனை திமிரா என்கிறார். கறுப்பர்கள் நல்ல நிலைக்கு வருகிறார்கள் என்றால் நாங்கள்தான் அதற்குக் காரணம் என்கிறார். பிரஞ்சிந்தியாவில் இரண்டு லீஸ்டை மூன்றாக்கலாமா என்றால் அதுதான் சரி என்கிறார். நீங்கள் அதற்கு வேலை செய்யுங்கள் என்றால் கறுப்பர்கள் எங்கள் மேல் வருந்துவார்கள் என்கிறார். கறுப்பர்கள் சந்தோஷப்படவும் சுகப்படவும் வெள்ளைக்காரருக்கும், கறுப்பர்கட்கும் ஒரே லீஸ்டு செய்யலாகாதா என்றால் புலி போல் சீறி ஆ! நாங்கள் வெள்ளைக்காரரல்லவா என்கிறார். பொது ஜனங்களுக்கு தந்தை போலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றும் சாமியார் என்கிறாரே என்றால் நீ வேத விரோதி என்கிறார். வேதம் ஒன்றிருக்க நீங்கள் ஒன்று செய்கிறீர்களே! நீங்கள் வேத விரோதி அல்லவா என்றால் அதெல்லாம் எங்கள் திருச்சபைக் கட்டளை என்கிறார். அப்படியானால் அது அறிவிற்கும் அநுபவத்திற்கும் ஒத்ததாய் இருக்கவில்லையே என்றால் என்ன செய்ய முடியும் என்கிறார். சீர்திருத்தக்காரரை கூப்பிட்டு வந்து பிரசங்கம் செய்யச் சொல்கிறோம் என்றால் எங்கள் வேதம் கற்கோட்டை என்கிறார். நீங்கள் திகில் கொண்ட நேரத்தில் அதைக் கற்கோட்டை என்கிறீர்கள் என்றால் உலகாளும் மன்னரெல்லாம் அழிக்கப் புறப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் ஜனங்கள் எல்லாம் எங்கள் கட்சி என்கிறார். நீங்கள் பணம் வசூலிப்பதால் ஜனங்கட்கும் உங்கள் மேல் வெறுப்புத்தான் என்றால் மதங்களின் மேல் மக்களுக்கு வெறுப்பு ஏற்படாது என்கிறார்.

பொதுவாக மதங்கள் அனைத்தும் உங்களைப் போன்ற வர்களாலேயே அழிந்து போகும் என்றால் எங்கள் மதம் மாத்திரம் அழியவே அழியாது என்கிறார். அதற்கு காரணம் என்னவென்று கேட்டால் யேசுநாதர் அப்படிப்பட்ட வல்லமை உடையவர் என்கிறார். மற்ற மதத்துக்குடைய மகத்துவம் பிரம்ம விஷ்ணு சிவன்களும் மாத்திரம்' கையால்லா காதவரா என்றால் ஆம் என்கிறார். யேசுநாதர் முதல் எல்லாக் கடவுள்களையும் குஸ்திக்கு விட்டுப் பார்த்தீரோ என்றால் போ போ அதிகம் பேசாதே என்கிறார். நான் வீட்டுக்கு வந்து யோசித்துப் பார்த்தேன்.

என்ன ஐயா இது! இந்த சாமியார் “பிள்ளைகள் பாரியடிக்கும்போது பாயும் ஒருவனை எந்தப் பக்கமும் போகவிடாமல் கட்டுகின்றவனைப்போல் மனிதனை மனிதனாக வளைக்கிறார். மனிதனில் முதல் லீஸ்டில் முதல் லீஸ்டாக வந்து வணங்குகிறார். கறுப்பர்களை வெள்ளைக்காரர்களாக வந்து வளைக்கிறார். கோவில் பக்கம் திரும்பினாலோ திடீரென்று சாமியாராக வந்து வளைக்கிறார். இன்னொரு பக்கம் நுழைந்தாலோ சாய கால்காரராக வந்து எதிர்க்கிறார். என்ன ஐயா இது! பல பக்கத்திலும் பல ரூபமாய் வந்து எதிர்ப்பதால் பல வகையிலும் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து பணந் தானே நமக்கு நஷ்டம்? இவர்களால் கடலொட்டு மைதா னத்தில் விளையாடும் பந்தாட்டத்தில் அந்தப் பந்தை ஜெயம் கிடைக்கும், வகையில் புரட்டக் கூட முடியவில்லை.

என்ன ஐயா இது! இவரைப் பற்றி என்ன சொன்னாலும் கடவுளைச் சொல்லிவிட்டதாக சண்டைக்கு வந்து விடுகிறீர்களே?

புதுவை முரசு, மார்ச்சு, 1932

(கிறுக்கன்)

“ஙஙஙலந்தன நேதிநேவலல்
 நங் கலந்தன நாவிநாவரம்
 நஙஙலந்தன நூநெளநோரிது
 நெங் கலந்தன நேரிநீத்தலே”

அன்பார்ந்த சகோதரி, சகோதரர்களே! ஆச்சிரியப் படாதீர்கள்! அல்லது சிரிக்காதீர்கள்! அல்லது குழப்ப மடையாதீர்கள்! மேலே காட்டப்பட்டுள்ளது உங்களுக்குத் தெரியாமலிருந்தால், அதற்கு நீங்களே காரணமாவீர்கள். ஏன் அதையெல்லாம் பாடசாலையில் படிக்காமல் இருந்தீர்கள்? “ஆசிரியர் சொல்லிக் கொடுக்காமலிருந்தால் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றால், ஆசிரியரிடம் தொந்தரவு செய்து ஏன் கேட்டுத் தெரியாமலிருந்தீர்கள்? பாவம், உங்களுடைய பரிதாபகரமான தற்போதைய நிலைக்கு நான் இரங்குகிறேன்.

நான் கூறினாலன்றி இத்தக்கு குசுகுவினாலும் அதைத் தெரிந்து கொள்ளப் போவதில்லை. இப்போது கவனித்துப் பாருங்கள்! கிறுக்கனுக்கு நிகரானவரோ, சமமானவரோ இந்த உலகத்தில் ஒருவருமில்லையல்லவா? ஹா!! ஹா!! ஹா!!! மேலே கூறப்பட்டுள்ளதை இன்னது என்பதை எவர் அறிவித்தாலும் சரி, அவருக்கு ஆயிரம் கோடி பரிசலிக்கத் தயார்.

பாவம்! இன்னும் உங்களைக் குழப்ப நிலையில் வைக்க விரும்பவில்லை. எனவே இது இன்னது என்பதை விளக்கி வைக்கிறேன். கவனியுங்கள் “ஙஙஙங” என்றால் பாடல் என்பது நான் கண்டு பிடித்த பொருளாகும். ஆகவே அதன்கீழ் கூறப்பட்டிருப்பது ஒரு புதிய பாடலாகும். அதன் பொருளை வரிசையாகக் கூறுகிறேன்.

பதவுரை

ஙங்கலந்தன	—	கடவுளைப்பற்றி
நேதி	—	கவலைப்படுகிறவர்கள்
நேவலல்	—	கடைந்தெடுத்த
ஙங் கலந்தன	—	முட்டாள்களையாவர்
நாநி	—	நீ
நாவரம்	—	முன்னேற
ஙங்கலந்தன	—	விரும்பினால்
நூநென	—	சுயமரியாதை
நோரிது	—	இயக்கத்தில்
நெங்கலந்தன	—	சேர்ந்து
நேரி	—	அதை (முன்னேற்றத்தை)
நீத்தலே	—	அடைவாயாக

என்பதே அப்புதிய பாடலின் பொருளாகும். கருத்துரை யாதெனில் “கடவுளைப் பற்றி கவலைப்படுகிறவர்கள் கடைந்தெடுத்த முட்டாள்களாவார்; நீ முன்னேற்ற மடைய விழைந்தால் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் சேர்ந்து அதைப் பெறுவாயாக” என்பதேயாகும்.

“இதென்னையா! புதுமையாய் இருக்கிறது! இப்படியும் ஒரு பாட்டு உண்டா? “ங” வரிசையில் பெரும் பாலான எழுத்துக்களுக்குத் தமிழ் மொழியில் அர்த்தமில்லாமல் இருக்கின்றனவே! அப்படியிருக்கும்போது நீர் என்னவோ கூறுகிறீர்?” என்பதாகப் பலரும் ஐயுறக் கூடும். நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டு இருக்கின்றேனே, இது புதிய பாடல் என்பதாக. ங, வரிசையில் பல எழுத்

துக்கள் அநாவசியமாக விடப்பட்டிருப்பதை நிவர்த்தி செய்து அவற்றிற்கும் உயிர் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே நான் இன்று கச்சையை வரிந்து கொண்டு முதலில் ஒரு பாடல் போட்டேன். இதே முறையைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்களும் கைப்பற்றி நடப்பார்களானால் அநாவசியமாக விடப்பட்டிருக்கும் எழுத்துக்கள் அவசியமானவைகளாகச் செய்துவிடலாம்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் குறிப்பிட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது நான் மேலே ஆக்கியுள்ள பாடலும் பாடல்தான். ஏனென்றால், ஆதியில் என்னைப்போலவே முதலில் எழுத்துக்களையும் வாக்கியங்களையும் உண்டாக்கினார்கள். எனவே அவர்களும் மனிதர்தாம்; நானும் மனிதர்தான். ஆகவே நான் புதுமுறையில் பாடல் போட்டிருப்பது தவறாகுமா? இதே பாடல் மக்களிடம் சில ஆண்டுகள் வழங்கிவரின் இதுவும் மற்றவையும் ஒன்றாகிவிடாதா என்பது கவனத்திற்கு உரியது. எனவே, புதுமை என்பதைக் கொண்டு வெறுப்பதோ, அதிசயிப்பதோ அறிவீனமாகும். என்ன நேயர்களே! எல்லாம் விளங்கி விட்டதா?

இந்தப் பாட்டுக்கு அர்த்தம் கூறுகிறவர்களுக்கு ஆயிரம் கோடி பவுன் பரிசளிப்பதாக நான் முதலில் சொல்லியிருந்ததற்கு, நானே பொருள் கூறிவிட்டேனாதலால் அந்தப் பரிசும் எனக்கே உரியதாகும் என்பதுடன் அமர்கிறேன். ஆ! ஆ!! ஆ!!!

புதுவை முரசு, மார்ச்சு, 1932

மேல் விஸாசம்:-

பரமசிவம்
கடவுளாதலால்
ஸ்டாம்பு
ஒட்டப்பட
வில்லை.

O. பரமசிவம் அவர்கள்

வானுலகம்

அனுப்பு:-

மு. கிறுக்கன்
அழகரடி-
மதுரை
பூ உலகம்

ஆகாயம் (வயா)

40

பரமண்டலத்திலிருக்கும் பரமசிவனுக்கோர் பகீரங்கக் கடிதம்

(“கிறுக்கன் எழுதியது”)

மூவுலகங்களையும், அவற்றிலுள்ள பிராணி வர்க்கங்
களையும் தாவரங்களையும், மலைகளையும், கடல்களையு
ம் மற்றும்முள்ள ஏனைய சகலவற்றையும் படைத்த சர்வ
வல்லமையுள்ள, எல்லாஞ் செய்யவல்ல, எங்கும் நிறைந்
துள்ள, உருவமற்ற யானைமுகப் பிள்ளையின் அப்பனான,
ஆறுமுகப் பிள்ளையின் தந்தையான, கங்கையை முடி
யில் வைத்துள்ள பார்வதியின் பர்த்தாவான, பிட்டுக்கு
மண் சுமந்து பிரம்படிபட்ட ஆண்டி உருவமான, மன்மதன்
மாமனான, ரதியின் தந்தையான, நெற்றியில் ‘‘எக்ஸ்ட்ரா’’
கண்ணை உடையவரான, விஷ்ணுவின் மைத்துனரான,
பாம்புகளை மாலையாக அணிந்துள்ளவரான, புலித்
தோலை ஆசனமாகக் கொண்டுள்ளவரான, இராவண
னுக்கு பார்வதியைக் கூட்டிக் கொடுத்தவரான, மோகினி
(விஷ்ணுவை) புணர்ந்தவரான, சாக்கிய முனிவரிடம் கல்
லடிபட்ட, மனிதப் புலாலை விரும்பியவரான, கோவ
ணத்தை இழந்து ரிதபித்தவரான, கஞ்சிக்கு லாட்டரி
அடித்துக் கொண்டு நாயன்மார் வீடுகளில் பிச்சை எடுத்த
வரான, விஷத்தை உண்டவரான, மானைக் கரத்தில்
வைத்திருப்பவரான வெள்ளியம்பலத்தில் கூத்தாடியவரான,
மீனாட்சி அம்மனுக்கு ஆற்றாமல் ஓட்டம் எடுத்தவரான,
மயிருக்காசைப் பட்டவரான, டாபர் வேலை பார்த்தவ
ரான, மாட்டில் ஏறித் திரிபவரான, விருப்பு, வெறுப்பு
அற்றவரான, மாட்டுச் சாணிச் சாம்பலில் அதிகம் அவா
உடையவரான இன்னும் பல சிறப்புகளையும், கீர்த்திக
ளையும் உடைய, தேவாதி தேவ, கடவுளாதி கடவு
ளான வீராதி வீர, வில்லாதி வில்லரான வெயிலடுச்ச
வொச்சரான (சை!), தப்பாக எழுதிவிட்டேன். இதைப்
படிக்க வேண்டாம்!) ஜெய கம்பீர கோலாகல மகா—ா—ஸ்ரீ
மண்டையிலே பிளாஸ்திரி (அட இழவே! இதையும் அழித்து
விடவும். கைபிசகாக எழுதிவிட்டேன்.) திரு திரு, திரு திரு
மிகு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ, ஸ்ரீமத், ஸ்ரீலஸ்ரீ, ஸ்ரீமான் ஸ்ரீமான் ஆகிய
மகா, மகா, மகா மகா மகா கனமும் மகா மகா மகா
மகா மேன்மையும் தாங்கிய மாபெருங் கனம் பரமசிவக்
கடவுள் அவர்கள், அவர்கள் அவர்களின் திவ்விய பரிசுத்த

மான, சிறந்த மேன்மையான பொற்கமல மலர்த்திருப்
பாதங்களில்....

மண்ணுலகத்திலுள்ள ஆசியாக் கண்டத்தைச் சேர்ந்த
இந்தியா என்ற தேசத்திலுள்ள சென்னை மாகாணத்தைச்
சேர்ந்த மதுரை ஜில்லா என்ற நகரிலுள்ள அழகரடி என்ற
தெருவிலுள்ள “கிறுக்கன்” என்ற புனை பெயருடைய
சிறியேனாகிய நான் தாங்களிருக்கும் வானுலகத்தை அண்
ணாந்து பார்த்து மிகமிகமிக வணக்கமாக எழுதிய கடி
தம் என்னவென்றால்:—

பக்தர்களின் பரமபிதாவே! இந்த உலகத்தில் இருந்து
தங்களுக்கு முதலில் நிருபம் எழுதும் பாக்கியம் பெற்ற
மனிதன் நான் என்று எண்ணும்போது உண்மையில் எனக்கு
அளவற்ற ஆனந்தமும் தற்பெருமையும் ஏற்படுகின்றன
என்பதைத் தாங்கள் அறிந்தே இருக்கவேண்டும் என்று
நம்புகிறேன். இதுவரை எவராலும் துணிந்து செய்யப்
படாத இந்த வேலையில் நான் இறங்கி இருப்பதைப்பற்றி
மற்றவர்கள் என்ன எண்ணிக் கொண்டாலும் தாங்கள்
என்னை ஆசிரவதிப்பீர்களென்றே எதிர்பார்க்கிறேன்.
உண்மையில் நான் உங்களுடைய மெய்யான பக்தனாக
இல்லாதவனாக இருந்தும், தங்களுக்கு கடிதம் எழுதிய
தற்கு தாங்கள் என்னைப் போற்றியே ஆகவேண்டும்.
மனிதர்களுக்கு கடிதம் எழுதுவதிலேயே எனக்குக் கொஞ்
சும் பழக்கம் உண்டு. ஆனால் கடவுளாகிய தங்களுக்குக்
கடிதம் எழுதும் தோரணை எனக்குத் தெரியாதாகை
யால் ஏதோ தங்கள் பக்தர்கள் போற்றும் சில விஷயங்
களையே ஆதாரமாக வைத்து மேலே “வக்கணை”
செய்து எழுதியிருக்கிறேன். அதில் பிழைகள் இருந்தால்
அதற்கு நான் பொறுப்பாளனல்லன். ஏனென்றால்
தங்கள் பக்தர்கள் கூறியதையே நான் கூறியிருக்கிறேன்.
மேலும் தாங்கள் மக்கள் முதலிய ஜீவர்கள் செய்யும்
சகல நடவடிக்கைகளையும் தாங்களே உள்ளிருந்து
கொண்டு இயக்கி வருவதாகவும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே ஏதேனும் தப்பு தவறு இருந்தால் அதற்கு தாங்கள் ஐவாப்தாரி என்பதை முதலில் சொல்லி விடுகிறேன். தங்களுடைய தந்தையின் பெயர் எனக்குத் தெரியாது. ஆதலால் “பரமசிவன் அவர்கள்” என்பதற்கு முன் “0” (சைபர்) போட்டிருக்கிறேன். தாங்கள் கடவுளாதலால் ஸ்டாம்பு ஒட்டாமல் கடிதம் போட்டிருக்கிறேன். ஒரு வேளை வானுலகத்தில் தபாற் பில்லைகள் இருந்தால் அனுப்பி வைக்கவும். இந்த கடிதத்தை நான் ஸ்டாம்பு ஒட்டாமல் போட்டிருப்பதற்காக இங்குள்ள தபாலதிகாரிகள் “நாட் பெயிட்” போட்டுத் தங்களிடம் “சார்ஜ்” வசூலிக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒருகால் அப்படி கேட்கப்பட்டால் தாங்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலில் சொல்ல வேண்டியவற்றை சொல்லிவிட்டேனாதலால் இனி நான் இந்த கடிதம் எழுதப் புகுந்ததின் காரணம் என்ன என்பது பற்றி விவரமாக எழுதப் புகுகிறேன்.

தங்களைப் பற்றியும், தங்கள் பிள்ளை குட்டிகளைப் பற்றியும் இங்குள்ள புராணங்கள் வாயிலாகவும் நடத்தப் படும் நாடகம், சினிமா, பிரசங்கங்கள் முதலியன மூலமாகவும் அதிகமாகக் கேட்டும் படித்தும் பார்த்துமிருக்கிறேன். ஆனால் தங்களாலும், தங்கள் குடும்பத்தினர்களாலும் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படும் திரு வரலாறுகளைச் சிறியேன் நம்புவதற்கு இயலாத புத்தியுடையவனாயிருக்கிறேன். ஏனென்றால் ஒன்றுக்கு, மற்றொன்று முரண்பாடானதாகவும், நம்பத்தகாததாகவும் அறிவிிற்கோ, ஆராய்ச்சிக்கோ நேர் நோக்குக்காகவோ, யுத்திக்காகவோ ஒப்புக் கொள்ளத் தகாதனவுமான திருவிளையாடல்களைத் தாங்கள் செய்திருப்பதாகவே எனக்குச் சந்தேகமுண்டாகிறது. நான், ஐயங்கொள்வது சரியா அல்லவா என்பதைத் தங்கள் மூலமாகவே கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்பட்டே முக்கியமாக இந்தக் கடிதத்தை எழுதினேன்.

நான் இவ்வாறு சந்தேகப் பேர்வழியாயிருப்பது பற்றித் தாங்கள் வருந்தினால் அல்லது இரங்கினால் அதுவுமில்

லாவிடில் கோபித்துக் கொண்டால் அதற்கு நான் ஐவாப் தாரியாக முடியவே முடியாது என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளவே செய்வேன். நான் சந்தேகப் பேர் வழியாய் இருப்பதற்குக் காரணம் என்னைப் படைத்தவரும், இயக்கி வருபவருமான தங்களுடைய செயலே காரணம் என எல்லாம் தெரிந்தவராகிய தங்களுக்குக் கூடவா கூறவேண்டும்? அதுவுமில்லாமல் தாங்கள் மக்களின் மாபெரும் பிதாவாகிறீர்களாதலால் தங்கள் குழந்தைகளில் ஒருவராகிய நான் தெரிந்தோ தெரியாமல் பிழை செய்து விட்டாலும் அதைத் தாங்கள் பொருட்படுத்தவும் கூடாது. சந்தேகங்களை நிவர்த்திக்க வேண்டிய பொறுப்பும் தங்களுக்குண்டு. என்னுடையவும் இதர ஜீவர்களுடையவும் நலத்தைக் கோரியே தாங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறபடியால் தாங்கள் என்வேண்டுகோளை நிராகரிக்க முடியாது. இவ்வளவு ஏன்? தாங்களே எனக்குள்ளிருந்து இந்த மாதிரி எழுதுமாறு செய்து விட்டிருக்கிறீர்களாதலால், எனது ஐயப்பாட்டை அகற்றி வைப்பீர்களென்றே நினைக்கிறேன். கீழே நான் குறிப்பிடப் போகும் சந்தேகங்களுக்கும், கேள்விகளுக்கும் இந்தக் கடிதம் பார்த்தவுடன் அர்ஜண்டாகப் பதில் எழுதும்படி மேலும் ஓர் கும்பிடு போட்டுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முதலில் நான் கேட்க விரும்புவது என்னவென்றால் தங்களுக்குச் சர்வ வல்லமை உண்டு என்று சொல்லப்படுவதும் உண்மையா, அல்லவா என்பதே யாகும். தங்களுக்குச் சர்வ வல்லமை உண்டு எனக் கூறப்படுவதை என்னால் நம்ப முடியவில்லை. நான் இப்படி நம்புவதற்கு பலகாரணங்கள் காட்ட முடியுமானாலும் சுருக்கமாக இரண்டுடன் குறிப்பிடுகிறேன். தங்களுக்கு சர்வ வல்லமை படைத்திருந்தால் என்னை சந்தேகப் பேர்வழியாகப் படைத்திருப்பீர்களா? அருச்சுனன் கை அம்பால் அடிப்பட்டிருப்பீர்களா? தங்கள் பெண்சாதியை ஓர் சமயம் இராவணனுக்கு கூட்டிக் கொடுத்திருப்பீர்களா? தங்களை எதிர்க்கும்

கடவுள்களையும், மக்களையும் மதங்களையும் படைக்கவோ படைத்தோ இருக்கவிட்டிருப்பீர்களா? மக்களை பல்வேறு தோற்றங்களை உடையவர்களாகவும், குணஞ்செயல்களை உடையவராகவும் படைத்து அவர்களின் அதிருப்திக்கு ஆளாவிர்களா? தங்களை நம்பாத மக்களை தாங்களே தங்களை நம்பும்படி செய்யாமல் ஆத்திகர்களைக் கொண்டும், புராணங்களைக் கொண்டும் நர்யன்மார்களைக் கொண்டும் நம்பும்படிச் செய்விர்களா? தங்கள் சர்வ வல்லமையை பிறர் மூலமாக விளம்பரம் செய்ய விடுவீர்களா? சுருக்கமாக ஒரே வார்த்தையில் கூறிவிடுவதெனில், “தங்கள் விருப்பம் எப்படியோ அப்படியே உலகம் இயங்கும்”படி செய்துவிட்டிருப்பீர்கள். பலவாறான குளறுபாடுகளும் “கொலாம்புலாம்” என இருக்கும்படியும் செய்திருக்கமாட்டீர்கள். இன்னும் பலவுளவாயினும் எல்லாம் தெரிந்தவராகிய தங்களுக்கு மேலும் விளக்க வேண்டுமா? வேண்டாம், வேண்டாம். இப்படிப்பட்ட காரணங்கள் இருப்பதாலேயே தங்களுக்கு சர்வவல்லமை இல்லையென நினைக்கிறேன். என்னுடைய சந்தேகங்கள் தவறானதாக இருந்தால் தயை கூர்ந்து அதற்குரிய காரணங்களை மறந்துவிடாமல் எழுதும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தாங்கள் உண்டாக்கிய மதம் சைவமதம் என்று இங்குள்ள சிலர் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயமும் எனக்கு மிகுந்த குழப்பத்தையும், வியப்பையும் தருமாற்றத்தையும் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஏன்? தங்களுடையது சைவ மதம் என்பது உண்மையானால், மேலானதாய் இருந்தால் வேறு 1007 சமீபத்தில் ஓர் பத்திரிகையில் 1008 சமயங்களிருப்பதாக வெளியாகியிருக்கிறது. மதங்கள் உண்டாகி இருக்கக் காரணம் என்ன? சைவமதம் நல்ல மதமாக இருப்பதை எல்லாரும் அறிந்து அந்த மதத்திலேயே இருக்கும்படி செய்யாமல் எதிர் மதங்களைப் படைத்துக் கொள்ளும்படியும் தாங்கள் விட்டுக் கொண்டிருப்பதன் தத்துவம் என்ன? உலகத்

திலே ஓர் தேசத்திலே ஒரு சில மக்களே—தற்போது சைவ மதத்தை அநுஷ்டித்து வருகிறார்கள் என்பது தங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்காது. பெரும்பாலான மக்கள் பௌத்தம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் என்ற மதங்களிலேயே இருக்கிறார்கள் என்பதும் தங்களுக்குத் தெரியும். இவ்வாறு தங்களையும், தங்கள் சைவ மதத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் வேறு மதங்களில் இருப்பதின் காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றியும் எனக்கு விஸ்தாரமாக எழுதும்படி மண்டிப் போட்டு வணங்கிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உலகத்திலுள்ள — ஏன்? மூவுலகங்களிலுமுள்ள எல்லாக் கடவுளையும்விட தாங்களே பெரிய பதே — பதே கடவுள் என்று இந்தியாவிலுள்ள சிலர் கூறுகிறார்கள். இதையும் என்னால் ஒப்புக் கொள்ள இயலவில்லை. தாங்கள் பெரிய கடவுளாக இருப்பது மெய்யானால் சிறிய கடவுள்களும் தங்களுக்குப் பயப்படாத, எதற்கும்— மதிக்காத எதிர்க் கடவுளர்களும் இருப்பதின் பிரமேயம் யாது என்பதைப் பற்றியும் எழுதுங்கள்.

தங்களுடைய அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களைப்பற்றியும் எனக்கு அநேக சந்தேகங்களிருக்கின்றன. தற்போது சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களை மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். தங்களுடைய மெய்யான ‘பக்தர்கள்’ எனச் சொல்லப்படும் நாயனார் அடைந்த கஷ்டநஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும், பிறவற்றையும் பற்றிச் சில சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன. தங்களுடைய அரிய பக்தர்களாகிய நாயன்மார்களிற் சிலர் தங்களை நம்பிப் போற்றியதற்காக சிறையிடப்படும்படி தாங்கள் விட்டுக் கொண்டிருந்ததின் காரணம் என்ன? ஓர் நாயனாரைக் கல்லுடன் கட்டிச் சமுத்திரத்திலோ, கடலிலோ, ஆற்றிலோ, குளத்திலோ தண்ணீரிலோ, வெந்நீரிலோ போட்டார்களாம்! அவர் தங்களுடைய “பாடிகார்ட்” போன்றவராம். அப்படிப்பட்டவரை இம்சிக்கும்படி நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததின் காரணம் என்ன? சில நாயனார்கள்

சகித்தற்கியலாத வறுமையில் உழலும்படி தாங்கள் செய்ததின் காரணம் என்ன? நாயனார்களைப் பற்றி விவரமாக எழுத இங்கு எனக்கு விருப்பமில்லை. மேலும் தாங்கள் எல்லாம் தெரிந்தவர் ஆதலால் நான் குறிப்பிட்டுக் கேட்க விரும்புவதெல்லாம் என்னவென்றால் தங்களுடைய சிறிய பெரிய பக்தர்கள் எதிரிகளாலும், வறுமையாலும் தங்கள் சோதனையாலும் துன்புறும்படியும் இறந்து போகும்படியும் தாங்கள் விட்டுக் கொண்டிருந்ததின்—செய்ததின் காரணங்கள் யாவை? நாயனார்கள் உங்களைப் பற்றி இந்த உலகத்தில் அரிய பிரசாரம் செய்ததாகத் தெரிகிறபடியால் அவர்கள் எக்காலமும் இங்கேயிருந்து கொண்டு செய்யும்படி செய்யாமல் தாங்கள் நிஷ்பாருடராகத் தோன்றி அழைத்துக் கொண்டு போய்விட்டதின் காரணம் என்ன? அறுபத்து மூன்று நாயனாருடன் பெரிய புராணம் சாந்தி ஆகிவிட்டதின் காரணம் என்ன? இவற்றைப் பற்றி நன்றாக விளக்கி விரித்து — விஸ்தாரமாகப் புரியும்படி—தெரியும்படி—தோணும்படி—எழுதும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தங்களுடைய மெய்யான பக்தர்கள் என்று சொல்லப்படும் நாயனார்களைத் தாங்கள் பலவாறாகப் பரிசோதித்துப் பார்த்தீர்களாம். அந்த விவரங்கள் பெரிய புராணத்தில் விரிவாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நாயனாரிடம் அவருடைய பெண்ணின் தலைமயிரைக் கேட்டு வாங்கினீர்களாம்; வேறொரு நாயனாரிடம் அவர்களுடைய குழந்தையின் மாமிசத்தை வறுவல் போட்டுத் தரும்படி கேட்டீர்களாம். மற்றொரு நாயனாரை மனைவியை கொடுக்கும்படி கேட்டீர்களாம். இன்னொரு நாயனாரிடம் தங்கள் கோவணத்தைக் கொடுத்து பரிசோதித்தீர்களாம். இன்னும் பல “திருவிளையாடல்களை”த் தாங்கள் நாயன்மார்களிடத்தில் நிகழ்த்தித் தாங்கள் என்றும், அழியாப் புகழ் பெற்று விட்டதாக இங்குள்ள பக்தர்கள் பரவச மடைகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் என்னால் நம்பலோ ஒப்புக் கொள்ளவோ இயலவில்லை. முற்றிலும் “ஹம்பக்”

ஆகவேயிருக்கும் என்பதே என்னுடைய தீர்மானம். விருப்பு, வெறுப்பற்ற வெற்றி வீரராகிய தாங்கள் அப்படிச் செய்திருப்பீர்களா? கேவலம் மயிரையும் மாட்டுச் சாணிச் சாம்பலையும் தாங்கள் விரும்புவதாக இங்குள்ளவர்கள் கூறுவதைத் தாங்கள் இதுவரையில் மறுக்காமல் “பரமண்டலத்தில்” மௌனசாமியாகக் குந்திக் கொண்டிருப்பதுதான் எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியத்தையும், வருத்தத்தையும் கொடுக்கின்றன. இன்னொரு பெரிய சந்தேகம் உண்டாகிறது. அதாவது தாங்கள் ‘பரமண்டலத்திலோ’ அல்லது வேறு எங்கும் இல்லையோ, எல்லாம் கட்டுக் கதைகள்தானோ என்பதே யாகும். அப்படியிருக்கும் பட்சத்தில் எனக்கு பதில் கடிதம் வராததால் தாங்கள் எங்கும் இல்லை என்பதும் தெரிந்து கொள்வேன். எனவே தாங்கள் எனக்கு விரைவில் பதில் எழுதாவிட்டால், தாங்கள் (பரமசிவன் என ஒரு கடவுள்) இல்லை என நான் தம்பட்டமடிக்க புறப்பட்டுவிடுவேன் ‘அண்டர்ஸ்டாண்ட்?’ ஆம் எச்சரிக்கை! எச்சரிக்கை!! எச்சரிக்கை!!!

தாங்கள் எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிருக்கும் இறைவன் என்று சில சைவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதையும் என்னால் ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. ஏனென்றால் தாங்கள் சதா காலமும் “சவாரி” செய்வது மாடு என்று சொல்லப்படுகிறது. மேலும் குழந்தைப் புலால் மீதும் மான்கறி மீதும் தங்களுக்கு அபாரமான ஆவல் உண்டென்றும் தெரிகிறது. இவைமட்டுமல்ல, எத்தனையோ அரக்கர்களையும் இராட்சதர்களையும் வேறு பலரையும் தாங்கள் சம்மாரம் செய்திருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது. இவையெல்லாம் உண்மையாய் இருக்க வேண்டும் என்றே ஊகிப்பதற்கும் இடமில்லாமற்போகவில்லை. ஏனென்றால் பொய்க் கூற்றுகளாக இருக்குமானால், தாங்கள் அவற்றை மறுக்கவோ அல்லது அசரீரியாகவேனும் அறிவிக்காமலோ கைலாசத்தில் குந்திக் கொண்டு கஞ்சா அடித்துக் கொண்டிருப்பீர்களா? இருந்தாலும் இப்போது தான் என்ன, எனக்குப் பதில் எழுதினால் எல்லாம்

தெரிந்துவிடுமன்றோ! எனவே அவசரமாக எனக்கு எல்லா உண்மைகளையும் எழுதி அனுப்புங்கள்.

தங்களுடைய பக்தர்களாகிய நாயன்மார்களுடையெல்லாம் தாங்கள் தங்கள் இருப்பிடத்திற்கே அழைத்துக் கொண்டு விட்டீர்களாம். இதையும் என்னால் அங்கீகரிக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் தங்கள் பக்தர்களாகிய நாயன்மார்கள் இந்த உலகத்தில் எப்போதும் இருக்கும்படி தாங்கள் விட்டிருந்தால் அது புத்திசாலித்தனமாக இருந்திருக்கும். அவர்கள் இங்கே தற்போது இருந்தால் பெண் பனையை ஆண் பனையாக ஆக்கியும் சமணர்களுடையும், சுயமரியாதைக் கட்சிக்காரர்களாகிய என் சகாக்களுடையும் கழுவேற்றித் தங்கள் கீர்த்தியையும் தங்கள் இருப்பையும் பிரசித்தப் படுத்திக் கொண்டிருப்பார்கள். 'கடவுள் இல்லை; சைவம் இழிந்த மதம்' என்று கூறுகின்றவர்களை எங்கும் உண்டாகவிடாமல் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். இறந்தவர்களை உயிர்ப்பித்து, அதன் மூலமாக சைவ மதத்தை பரப்பிக் கொண்டிருப்பார்கள். தங்களுக்கும், தங்கள் மதத்திற்கும் பக்கத் துணையாகவும் "பாடிகார்ட்" களாகவுமிருந்து பெருந்தொண்டு செய்து கொண்டிருப்பார்கள். இவரையெல்லாம் தாங்கள் கவனித்துப் பாராமல் ரிஷிபாருட பார்வதி-பாம்பு-எலும்பு சமேதராய்க் காட்சி கொடுத்து நாயன்மார்களையும் அழைத்துக் கொண்டு போய்விட்டது எவ்வளவு பெரிய தப்பு பாருங்கள்.....ஓகோ! ஒருவேளை இதில் ஏதேனும் தத்துவார்த்தம் - உள்நோக்கம் இருந்தாலும் இருக்கலாம்! அப்படி ஏதேனும் இருந்தால் அதைப் பற்றியும் கடிதத்தில் தெரிவியுங்கள்.

இன்னொரு பெரிய சந்தேகம் எனக்கேற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, அறுபத்து மூவருடன் பெரியபுராணம் சம்பூர்ணமாகி விட்டதுதான். அறுபான் மூவருக்குப் பின்பு ஒரு சிறு நாயனார்கூடத் தோன்றாமலிருக்கும்படி தாங்கள் ஏன் செய்துவிட்டீர்கள் என்பது விளங்கவில்லை. ஒரு கால் அந்த அறுபத்து மூன்று பேருடன் சைவமதமும் பூர்த்தி

அடைந்து விட்டதா என்பதாகவும் நான் நினைக்கிறேன். தற்போது சைவ மதத்தில் அநேக பெரியார்களிருப்பதாகக் கூறிக் கொள்ளப்படுகிறது. நடுநிலைமையிலிருந்து கவனித்துப் பார்த்தால் முன்பிருந்த அறுபத்து மூன்று நாயனார்களைக் காட்டிலும் பக்தியிலும், நடத்தையிலும் சிறந்தவர்களாக இருப்பதாகக் கூறலாம். இப்படியிருக்கும் போது, இந்தப் பெரியவர்களையும் நாயனார் “ஐயத்தாவில்” தாங்கள் சேர்க்கும்படி செய்யாமல் அல்லது தாங்களே சேர்த்துக் கொள்ளாமல் வானா (கத்தியல்ல என்று குறிப்பிட்டுக் கொள்கிறேன்) விருப்பது எனக்குப் பெருத்த வியப்பூட்டுகிறது. எனவே இதைப் பற்றியும் எழுதவும்.

ஒரு காலத்தில் (சரியான வருடம் மாதம் தேதி தெரியவில்லை) இலங்கையை ஆண்டவர் என்று சொல்லப்படும் இராவணன் என்பவர் தங்களை நோக்கிக் கடுந்தவஞ்செய்து அதன் மூலமாகத் தங்களிடம் பெரிய பெரிய வரங்களைப் பெற்றுக் கொண்டதுடன் தங்கள் சீமாட்டியாகிய பார்வதி தேவியையும் பெற்றுச் சென்றதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இது உண்மையானால் தங்களைப் போன்ற கடைந்தெடுத்த மடையர்-ஏமானி வேறு ஒரு வரும் இரார் என்றேதான் சொல்லுவேன். எனவே அப்படி செய்திருக்கமாட்டார்கள் என்பதற்காகவே தைரியமாக எழுதினேன். இருந்தாலும் அதைத் தங்கள் கரத்தாலேயே எழுதி சந்தேகத்தைப் போக்குங்கள். அத்துடன் தங்கள் ஓய்ப் (wife) இப்போது எத்தனை குழந்தைகள் பெற்றிருக்கிறார்? ஆண் எத்தனை? பெண் எத்தனை? நாய்த் தலை, கழுதைத் தலை, பன்றித் தலைப் பிள்ளைகளையும் பெற்றிருக்கிறார்களா என்பனவற்றையும் சவிஸ் தாரமாக எனக்கு எழுதுங்கள். அவற்றை மக்களுக்கு விளம்பரம் செய்ய தயாராக இருக்கிறேன்.

நான் ஏன் இப்படிக்கேட்கிறேனென்றால் தங்களுக்கு இருக்கும் புத்திரர்களில் ஒருவருக்கு ஆறுமுகங்களிருப்பதாகவும் வேறு ஒருவருக்கு யானைத் தலையிருப்பதாகவும்

உங்கள் சைவர்கள் உரைப்பதனாலேயே யாகும். உரைக்கும் அளவில் நிற்கவில்லை. அதைப்போன்ற உருவங்கள் செய்து பூசித்துக் கொண்டுமிருக்கிறார்கள். இவை உண்மையா - பொய்யா? என்பது எனக்குப் புலப்படவில்லை யானாலும் அதைப்பற்றி ஆட்சேபஞ் செய்யாமலிருப்பதிலிருந்து அநேகமாக அப்படிப்பட்ட தலைகளை உடைய மக்கள் தங்களுக்கு இருக்கலாமென்றே சந்தேகிக்க இடமேற்படுகின்றது. இருந்தாலும் எனக்குச் சந்தேகம் என்னவோ அபாரந்தான். ஏனென்றால் ஓர் தலையுடைய உங்களுக்கு ஆறுமுகப் பிள்ளையும் - யானைத்தலை உள்ள பிள்ளையும் பிறக்குமா என்பதுதான். ஒருவேளை இங்குள்ளவர்கள் தங்கள் மீது செய்திருக்கிற பிழைகள் தங்கள் கண்ணுக்குத் தென்படாமலோ- காதுக்குக் கேட்காமலோ போயிருக்கலாம் என்றும் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் தாங்கள் இருப்பது வெகுதூரம் அல்லவா? ஆம்! கடவுளே! அதை உத்தேசித்துதான் இந்த கடிதத்தில் விஷயங்களை நன்றாகவும் பன்னிப் பன்னியும் எழுதியிருக்கிறேன். எனவே இவை பொய்யாக இருந்தால் அதை எனக்கு எழுதுவதுடன் தாங்கள் இனியும் கஞ்சா குடித்துக் காலவிரயஞ் செய்யாமல் உடனே எருது வாகனமீதேறி வந்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தாங்கள் வருவதற்கு சௌகரியப் படைவிட்டால் 'பூதகணங்களை யாவது, அல்லது ஆறுமுகனையாவது, யானைமுகனையாவது அனுப்பி வைக்க வேண்டியது' என்று யோசனை கூறுகிறேன்.

தங்களுக்கென இங்கு அநேக கோயில்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். தாங்கள் அவற்றில் வசிப்பதாகக் கூறிக் கொள்கிறார்கள். இது எனக்குப் பெரிய குழப்பத்தையும், ஆச்சரியத்தையும் கொடுக்கின்றன. ஏனென்றால் தாங்கள் இல்லாத இடம் ஒன்றும் இல்லை என அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு அதற்கு மாறாகக் கோயில்கள் கட்டியிருப்பது முன்னுக்குப்பின் முரணாகவன்றோ இருக்கிறது? தாங்கள் கோயில்களில் இல்லை என்பதைத் தாங்களும்

அறிந்தேயிருப்பீர்கள். கோயில்களில் தாங்கள் இருந்தால் அங்கு நடக்கும் அநியாயங்களையும் கொடுமைகளையும் சகித்துக் கொண்டோ அநுமதித்துக் கொண்டோ இருக்க மாட்டீர்கள் என்பதை நான் உணர்வேன். கோயில்களில் பட்டர்கள், பூசாரிகள், தரகர்கள் என்பவர்கள் செய்து வருகிற குறும்புத்தனங்களைத் தாங்கள் இதுவரையில் தெரியாமலிருந்திருக்கலாம் என்றே நினைக்கிறேன். எனவே தாங்கள் சிறிதும் அலட்சியம் செய்யாமல் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாலாபிஷேகம், கும்பாபிஷேகம், ஆறுகால பூஜை, திருவிழா என்பவற்றின் பேரால் பொருள்களையும் நேரத்தையும் வீணாக்கி அவற்றில் விருப்பமிருப்பதாகவும் கற்பித்துக் கொண்டு கோமானித்தனமாகச் செய்து வருவதை இனியும் தாங்கள் விட்டுக் கொண்டிருந்தால் கூடிய விரைவில் தங்களுக்கே பெரிய ஆபத்தாக வந்து முடிந்தாலும் முடிந்து விடலாம். தங்கள் பேரால் சில பெண்களைத் தேவதாசிகள் என்று பெயரிட்டு, அவர்களைத் தாங்கள் விரும்புவதாகப் பிறர் எண்ணும்படி செய்து, அந்த அறியாப் பெண்களை அந்தக் கோயிலில் உள்ளவர்களும், வேறு சிலரும் பெண்டாண்டு வருகிறார்கள். இது எத்தகைய மானக்கேடு பாருங்கள். இன்னும் அந்தப் படுபாவித் தரகர்கள் செய்து வரும் குறும்புத்தனமான நடவடிக்கைகள் கொஞ்சமா? தாங்கள் பார்வதியோடு படுத்திருப்பது போலும், காலைத் தூக்கிக்கொண்டு சாடுவது போலும் இன்னும் பல வெறுக்கத்தக்க விதமாகவும் தங்க உருவம் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். தாங்கள் செய்ததாகக் கூறப் படுகிற பல அந்தரங்க விஷயங்களையெல்லாம் இங்கு திருவிழா என்பதின் பேரில் வெளியாக்கி மனிதர்களை அறிவிக்கலாக ஆக்கி வருகிறார்கள். தாங்கள் நடத்திய அசாத்தியமான செயல்களைத் திருவிளையாடல் என்று கூறிக் கொண்டு விளம்பரம் செய்து வருகிறார்கள். அவற்றைப் பிற மதத்தார் கேட்டுத் தங்களையும் தங்கள் மதத்தையும் நையாண்டி செய்து வருவதுடன், “இப்படியும் ஒரு கடவுள் இருப்பாரா?” என்றும் கேட்கிறார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் கேட்கும்போது கயிறு கொண்டு செத்துப் போகலாமா? என நானே எண்ணிக் கொள்வதுண்டு. எனவே தங்களுக்கு எப்படியிருக்காது என நான் கேட்கிறேன். அந்தக் கோவில்களுக்குள் ஆதிதிராவிடர் என்று சொல்லப்படுகின்ற மக்களை நுழையவும் தங்களை வணங்கவும் விடமாட்டேனென்கிறார்கள். எல்லா மக்களும் தங்களுடைய மக்கள் என்று அந்த அறிவாளிகளே கூறிவிட்டு, ஆதிதிராவிடர் என்பவரை மட்டும் உள்ளேவிட மறுப்பதன் கருத்து என்ன என்பது விளங்கவில்லை. அநேகமாக தாங்கள் இதைக் கேட்டவுடன் திடுக்கிட்டுப் போவீர்கள் என்றே என் புத்தியில் படுகிறது. அப்படியிருந்தால் நீங்கள் இந்த அநியாயத்தை அகற்றிவைக்க உடனே சட்ட திட்டங்களை ஏற்படுத்தும்படி இதன் மூலமாக இறைஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு “ரிப்ளை அட் ஒன்ஸ்”

எதை எழுதுவது எதை எழுதாமல் விடுவது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை! அவ்வளவு சங்கதிகள் இருக்கின்றன. தாங்கள் கேவலம் ஒரு பிடி பிட்டுக்காக மண் சுமந்து பாண்டிய அரசர்களில் ஒருவரால் பிரம்படி பட்டீர்களாம்! என்ன! தேவண்டா! இப்படியும் இருக்குமா? தாங்கள் சாப்பாடு கிடைக்காமல் எங்கெல்லாமோ சென்று பிச்சை எடுத்துப் புசித்தீர்களாம்! தங்களுக்குப் பசி முதலிய இயல்புகள் இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறபோது அப்படியெல்லாம் ஓட்டைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு “தாயே! பிச்சை கொடு!” என்று அலைந்திருப்பீர்களா என நான் கேட்கிறேன். தாங்கள் நிரம்பவும் ஆவலாக விரும்புவது ஆடன் சாம்பிராணித்தானாம்! இந்தக் கொடுமையும் உண்டா எம்பிரானே? தாங்கள் ஒரு காலத்தில் பார்வதி பிராட்டியாரை அறுபதினாயிரம் ஆண்டுகள் வரையில் அன்னந் தண்ணீரில்லாமல் அநுபவித்தீர்களாம்! அப்போது உங்களிருவருக்கும் அருகில் உட்கார்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த புண்ணியவான் யாரோ தெரியவில்லை! இது உண்

மையாய் இருக்காதென்றே நான் நம்புகிறேனானாலும் தங்கள் மூலமாக அறிந்து கொள்வது விசேஷம் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். எனவே இதன் விவரத்தையும் மறந்து போகாமல் எழுதுங்கள். தங்களுக்கு காரணமாடுதான் வாகனமாம். ஐயோ! மனிதர்கூட அந்த வாகனத்தில் ஏறுவதற்கு வெட்கப்படுகிறார்கள். அதுதானா தங்களுக்குக் கிடைத்தது?

தங்களுக்கு நூதனமான ஒரு கண் இருந்ததாம். அந்தக் கண்ணைத் தாங்கள் திறந்தால் உலகமே சாம்பல் ஆகிவிடுமாம்! அந்தக் கண்ணைத் திறந்து தங்கள் மருமகனாகிய மன்மதனை எரித்து விட்டீர்களாம்! இது அபாண்டமான பொய்யாகவே இருக்கும் என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் அப்படிப்பட்ட நெருப்புக்கண் தங்களுக்குத் திருந்தால் தாங்களே இருக்க முடியாதல்லவா? எப்படியிருந்தாலும் மருமகனை எரிக்கவிரும்புவிருக்களா? இதைப் பற்றியும் எனக்கு எழுதும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். தங்களுடைய இளைய குமாரனாகிய குமரன் மனிதப் பெண்ணாகிய ஒரு மாதைத் திருட்டுத்தனமாகக் கவர்ந்து சென்று கலியாணம் செய்து கொண்டாராம்! இதை நான் எப்படி நம்புவது? மனிதப் பெண்ணைத் தங்கள் மகன் கலியாணஞ் செய்ய ஆசைப்படுவாரா? அப்படியே ஆசைப்பட்டாலும் திருடிக் கொண்டு போக நினைப்பாரா? மனிதப் பெண்களை கலியாணஞ் செய்ய விரும்பினால் அதைச் சம்பந்தப்பட்ட பெரியோரிடத்தில் ஒரு வார்த்தை கூறினால் கூத்தாடிக் கொண்டு கலியாணஞ் செய்துகொடுக்க முன்வருவார்களே! இந்த விஷயத்தையும் எனக்கு எழுதுங்கள்! தங்கள் மூத்த புத்திரராகிய விநாயகருக்கு இன்னும் மணமாகவில்லையாம். இது உண்மையானால் ஒரு வேளை விநாயகருக்கு யானை முகமாயிருப்பதால் எவரும் பெண் கொடுக்க முன்வரவில்லையா? மனிதக்கறி மீது தங்களுக்கு அதிக விருப்பமுண்டாம்! என்ன கொடுமையாய் இருக்கிறது. மனிதக் கறிக்கு தாங்கள் இப்படியா வீங்கிப் போய் இருக்கிறீர்கள்? ஒரு வேளை கைலாயத்தில் ஆடு மாடு ஆகியவற்றின் புலால் கிடைக்கவில்லையா என்றும்

சந்தேகமாய் இருக்கிறது. எனவே இதையும் தெரியப்படுத்தவும். தாங்கள் ஒருவரிடம் கல்லடியும், மற்றொருவரிடத்தில் வில்லடியும் இன்னொருவரிடம் செருப்படியும் பட்டிருக்கிறீர்களாம்! அப்படியானால் தாங்கள் அடிவாங்குவதில் வீரரா? சேச்சே! அப்படியிருக்காது. இருந்தாலும் இதைப் பற்றிய உண்மையையும் எழுதுங்கள். சுடுகாட்டில் இருக்க தங்களுக்கு மிகவும் விருப்பம் உண்டாம். செத்த பிணங்களைத் தின்பதற்கா என்பது தெரியவில்லை. தாங்கள் பிச்சை எடுக்கும் பாத்திரம் மண்டை ஒடுதானாம். இது என்ன படுமோசமாக இருக்கிறது. [எல்லாமிருக்குது பெட்டியிலே; இலைக்கறி கடையச் சட்டியில்லை என்று இங்கு ஒரு பழமொழி வழங்குகிறது.] அதைப்போலல்லவா இருக்கிறது தங்கள் செயல்! மணபாத்திரங்கூட கைலாசத்தில் கிடையாதா ஆண்டவனே! அப்படியிருக்குமானால் நான் மோட்சத்திற்கு வர ஒருபோதும் விரும்பமாட்டேன். தங்கள் கண்ணப்ப நாயனார் கொடுத்த பன்றிக் கறியை, “அவக் அவக்”கென்று தின்றீர்களாம்! எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு என்ற தாங்கள் சைவசமயத்தின் கடவுளாய் இப்படிச் செய்யலாமா? இது பொய்யாய் இருந்தால் இருந்தும் அதைப்பற்றியும் எனக்கு எழுதும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். தங்கள் மகன் ஆறுமுகக் கடவுளுக்கு மயில்தான் வாகனமாம். இதென்ன வேடிக்கையாயிருக்கிறது. ஒரு தலை உள்ள மனிதரை தாங்கக் கூடாத மயில் ஆறுதலையுள்ள மனிதனை எப்படித் தூக்கிச் செல்லும் என்பது புலப்படவில்லை! எல்லாவற்றையும் எழுதும்படி பணிவாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றொரு குமாரனாகிய யானைத் தலையும் பானை வயிறுமுள்ள கணபதிக்குப்பெருச்சாளி வாகனமாம்! தத், தத்! இதென்ன வேடிக்கையாய் இருக்கிறது! யானைத்தலை உடையவரைப் பெருச்சாளி தாங்குமா? அவர் ஏறினால் பெருச்சாளி சட்டினி ஆகி விடுமே. தாங்கள் உடுப்பது பெரிதும் புலித்தோலாம். பாவம், தங்கள் தரித்திர நிலைக்காக பெரிதும் வருந்துகிறேன். இரங்குகிறேன்! அத்துடன் தங்களுக்கு ஆடைகள் தேவையாய் இருந்தால் நான் “பார்சல்” செய்யத்

தடையில்லை. எனவே உடனே பதில் எழுதுங்கள்! தங்களுக்கு வைப்பாட்டிகூட இருக்கிறாராம். பிறர் மனை விரும்பாதே - எனக் கூறும் தங்களுக்கு இது அடுத்த செயலாகுமோ! அநேகமாய் இது வெறும் பொய்யாகவே இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எப்படியிருந்தாலும் இதற்கு பதில் எழுதவும். ஒரு பெண்ணை பரிசோதிக்க விரும்பி, தாங்களும் பிரம்மா, விஷ்ணு ஆகியவர்களும், அந்தப் பெண்ணை நிர்வாணமாக இருந்து உணவு படைக்கும்படி கேட்டிருக்களாம். இது எப்படிப்பட்ட அருமையான பரீட்சை! தாங்கள் அடிக்கடி ஆட்டம் போடுவீர்களாம்! அப்படியானால் தாங்கள் கூத்தாடி கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவரா! தாங்கள் குளிப்பதே இல்லையாம்! அப்படியானால் நீர் கைலாசத்தில் கிடையாதா? தங்கள் ஆபரணங்கள் எலும்புகளும், பாம்புகளும் தானாம்! அப்படியானால் தங்களுக்குக் கைவசத்தில் தங்கம், வெள்ளி, ரத்தினம் கிடைக்க வில்லையா! தாங்கள் நாள் தவறிலும் கஞ்சாக் குடிக்க தவறமாட்டீர்களாம்! 'போதை சாப்பிட்டால் நரகத்துக்குப் போவாய்' என்பதைச் சைவசமயம் சாற்றுகிறதே! அப்படியானால் தாங்கல்லவோ நரகத்திலிருக்க வேண்டிய ஆசாமியாய், இல்லை! இல்லை!! சாமியாய்த் தெரிகிறது. ஒருசமயம் விஷ்ணு மோகினி (அவதாரம்) யைப் புணர்ந்தீர்களாம்! ஆகா! எத்தகைய அரிய திருவிளையாடல்! தாங்கள் ரிஷி போன்றவராம். அப்படியானால் கனம் விநாயகர், ஆறுமுகன், வீரபத்திரன் முதலியவர்களெல்லாரையும் பார்வதி எவருக்குப் பெற்றார்? இன்னும் இவைபோன்ற சமாச்சாரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. எனக்கு அவையொன்றிலும் நம்பிக்கை கிடையாது. என்றாலும் தங்கள் மூலமாகவோ - எழுத்துவாயிலாகவோ அறிந்து என் சந்தேகங்களை நிவர்த்தித்துக் கொள்ள விரும்பி இந்தக் கடிதத்தைத் தங்களுக்கு எழுதினேன். இதன் பிரதியொன்றை புதுவை முரசு வின்விசேஷ அனுபந்தத்திலும் வெளியிட அனுப்புவதற்குத் தங்கள் அனுமதியைக்கோருகிறேன்'' என்பதாக ஒரு கடிதம் எழுதலாம் என நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஸ்ரீ! ஸ்ரீ!! ஸ்ரீ!!!

புதுவை முரசு, மார்ச்சு, 1932

தடையில்லை. எனவே உடனே பதில் எழுதுங்கள்! தங்களுக்கு வைப்பாட்டிகூட இருக்கிறாராம். பிறர் மனை விரும்பாதே - எனக் கூறும் தங்களுக்கு இது அடுத்த செயலாகுமோ! அநேகமாய் இது வெறும் பொய்யாகவே இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எப்படியிருந்தாலும் இதற்கு பதில் எழுதவும். ஒரு பெண்ணை பரிசோதிக்க விரும்பி, தாங்களும் பிரம்மா, விஷ்ணு ஆகியவர்களும், அந்தப் பெண்ணை நிர்வாணமாக இருந்து உணவு படைக்கும்படி கேட்டிருக்களாம். இது எப்படிப்பட்ட அருமையான பரீட்சை! தாங்கள் அடிக்கடி ஆட்டம் போடுவீர்களாம்! அப்படியானால் தாங்கள் கூத்தாடி கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவரா! தாங்கள் குளிப்பதே இல்லையாம்! அப்படியானால் நீர் கைலாசத்தில் கிடையாதா? தங்கள் ஆபரணங்கள் எலும்புகளும், பாம்புகளும் தானாம்! அப்படியானால் தங்களுக்குக் கைவசத்தில் தங்கம், வெள்ளி, ரத்தினம் கிடைக்க வில்லையா! தாங்கள் நாள் தவறினும் கஞ்சாக் குடிக்க தவறமாட்டீர்களாம்! 'போதை சாப்பிட்டால் நரகத்துக்குப் போவாய்' என்பதைச் சைவசமயம் சாற்றுகிறதே! அப்படியானால் தாங்கல்லவோ நரகத்திலிருக்க வேண்டிய ஆசாமியாய், இல்லை! இல்லை!! சாமியாய்த் தெரிகிறது. ஒருசமயம் விஷ்ணு மோகினி (அவதாரம்) யைப் புணர்ந்தீர்களாம்! ஆகா! எத்தகைய அரிய திருவிளையாடல்! தாங்கள் ரிஷி போன்றவராம். அப்படியானால் கனம் விநாயகர், ஆறுமுகன், வீரபத்திரன் முதலியவர்களெல்லாரையும் பார்வதி எவருக்குப் பெற்றார்? இன்னும் இவைபோன்ற சமாச்சாரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. எனக்கு அவையொன்றிலும் நம்பிக்கை கிடையாது. என்றாலும் தங்கள் மூலமாகவோ - எழுத்துவாயிலாகவோ அறிந்து என் சந்தேகங்களை நிவர்த்தித்துக் கொள்ள விரும்பி இந்தக் கடிதத்தைத் தங்களுக்கு எழுதினேன். இதன் பிரதியொன்றை புதுவை முரசு வின்விசேஷ அனுபந்தத்திலும் வெளியிட அனுப்புவதற்குத்தங்கள் அனுமதியைக்கோருகிறேன்'' என்பதாக ஒரு கடிதம் எழுதலாம் என நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். ஸ்ரீ! ஸ்ரீ!! ஸ்ரீ!!!

புதுவை முரசு, மார்ச்சு, 1932